

KEMI-TORNION AMMATTIKORKEAKOULU

Yritysmuotojen verotus yrittäjälle

Suomessa ja Ruotsissa

Mikko Harjuoja

Liiketalouden koulutusohjelman opinnäytetyö
Kansainvälinen suuntautumisvaihtoehto
Tradenomi (AMK)

TORNIO 2012

TIIVISTELMÄ

Harjuoja, Mikko. 2012. Yritysmuotojen verotus yrittäjälle - Suomessa ja Ruotsissa. Opinnäytetyö. Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu. Kaupan ja kulttuurin ala. Sivuja 67. Liitteitä 6.

Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää yleisimpien yritysmuotojen verotuksen kulku. Tutkimuskohteena ovat yksityinen elinkeinonharjoittaja, henkilöyhtiöt ja yksityinen osakeyhtiö. Tässä tutkimuksessa selvitetään yksittäisen yrittäjän verotusta yritysmuodoissa Suomessa ja Ruotsissa. Tavoitteena on löytää mahdollisuuksia yrittäjän kohtaamassa verotuksessa ja tutkia sen yhteyttä yritysmuotoihin. Ruotsin yritysverotusta tutkitaan kansainvälisenä mahdollisuutena Suomalaiselle yrittäjälle.

Tämän tutkimuksen teorian tieto perustuu viimeisimpään tietoon verotuksesta. Tutkitaan yrityksen ja sen omistajan verotuksen arvoja ja kulkua luotettavien lähteiden pohjalta. Alan kirjallisuuden lisäksi käytetään Internet-lähteitä, kuten Suomen ja Ruotsin veroviranomaisten sivustoja. Opinnäytteen empiirinen osuus muotoutuu teorian kautta selvitettyihin lukuihin. Lasketaan esimerkkejä yrittäjän verotuksesta, joiden kautta voidaan tutkia mahdollisuuksia erilaisissa varojenjakotilanteissa.

Tutkimuksessa käy ilmi, että yrityksen verotus on aina tapauskohtaista. Yritysmuotoja ja niiden omistajia verotetaan eri tavoin. Yrittäjän henkilökohtainen varojen nostaminen on erilaista eri yritysmuodoissa. Yrittäjän kannattaa nostaa pääoma- ja ansiotuloja sopivassa suhteessa riippuen yrityksen taloudellisesta tilanteesta.

Yritys ja omistaja maksavat veroja Ruotsissa eri tavalla, kuin Suomessa. Ruotsissa verotus on yleisesti kovempaa, kuin Suomessa. Yritysmuotojen erot verotuksessa vaatii lisätutkimusta varallisuudesta. Varoja arvostetaan eri tavalla eri yritysmuodoissa ja nettovarallisuus vaikuttaa pääomatulon ja osakeyhtiössä osingon jakamisen verotukseen.

Asiasanat: Yritysmuodot, verotus, varojen nostaminen, nettovarallisuus, palkka, ansiotulo, pääomatulo, osinko.

ABSTRACT

Harjuoja, Mikko 2012. Taxation of entrepreneurs in different types of companies - Finland and Sweden. Bachelor's Thesis. Kemi-Tornio University of Applied Sciences. Business and Culture. Pages 67. Appendices 6.

The aim of this study is to find out how the most common forms of companies are being taxed. The research is made regarding the company forms of sole trader, partnerships and private limited company. The study examines taxation of an individual entrepreneur in Finland and Sweden. The objective is to find out what opportunities entrepreneurs have in these different forms of companies in view of taxation in Finland and Sweden.

The information used in the theory of this thesis is based on the most recent information about taxation. A company's and its owner's taxation is based on the information from reliable sources. Field-specific literature is used as a source in addition to many online sources, such as the web sites of Finnish and Swedish tax administration. The empirical part of the thesis is based on figures acquired from the theory part. The examples of taxation are expressed with calculations that help explore the possibilities of distribution of assets.

The study shows that taxation of a company is always individual. Different forms of companies and their owners are taxed in different ways. Entrepreneurs withdrawing personal assets are taxed in different ways in different company forms. One should take assets in capital and income in an appropriate proportion depending on the company's financial situation.

Tax rates in Sweden are generally higher than in Finland. Taxation is also different. The differences between taxation in different forms of companies require further investigation on net assets. Assets are valued in different ways depending on the company form. The amount of net assets impacts on the amount of capital income and the taxation of dividends in a limited liability company.

Keywords: Company form, taxation, net assets, salary, income, capital income, dividends.

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
1.2 Opinnäytetyön tavoitteet ja rajausta.....	7
1.3 Tutkimusmenetelmä	8
2 YRITYSMUODOT	10
2.1 Yksityinen elinkeinonharjoittaja	12
2.2 Henkilöyhtiöt	12
2.3 Yksityinen osakeyhtiö.....	13
3 VEROTUS YRITYSMUODOISSA	14
3.1 Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotus	14
3.2 Henkilöyhtiöiden verotus.....	16
3.3 Osakeyhtiön verotus.....	16
4 YRITTÄJÄN VEROTUS YRITYSMUODOITTAIN	19
4.1 Nettovarallisuus	19
4.2 Yrittäjän ansiotuloverotus.....	21
4.3 Yksityinen elinkeinonharjoittaja	22
4.4 Henkilöyhtiö	25
4.5 Osakeyhtiö	28
5 RUOTSIN YRITYSVEROTUS	32
5.1 Kaksinkertainen verotus ja sen poistaminen	33
5.2 Suomalainen yritys Ruotsissa.....	34
5.3 Yrittäjän verotus Ruotsissa	36
6 YRITYSMUOTOJEN VEROTUS RUOTSISSA.....	40
6.1 Yksityinen elinkeinonharjoittaja	41

6.2 Henkilöyhtiöt	42
6.3 Osakeyhtiö	43
7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA.....	46
LÄHTEET	52
LIITTEET	59

1 JOHDANTO

Suomessa aloittaneiden yritysten määrä väheni 25 % vuoden 2011 kolmannella neljänneksellä verrattuna vuoteen 2010. Lopettaneiden yritysten määrä kasvoi 6,3 % vuoden 2011 toisella neljänneksellä edelliseen vuoteen verrattuna. (Tilastokeskus 2012.) Yrittäjyyteen kuuluu luovuus ja innovaatiot ja ne ovat kilpailukykyisen talouden moottoreita. Talouskasvu edellyttää yhä useampia yrittäjiä, mutta monet asiat ovat esteenä yritystoiminnan kasvulle ja kehittymiselle. (Tilastokeskus, 2003.) Korkea veroaste ja sekava lainsäädäntö nopeine muutoksineen vaikeuttavat yritysten toimintaa. Suuryritykset ovat panostaneet verosuunnitteluun sen ollessa välttämätöntä kansainvälisessä kilpailussa. (Rissanen 2005, 7.) Yritys harjoittaa liiketoimintaa, joka perustuu pohjimmiltaan voiton tavoitteluun. Yritystoimintaa harjoitetaan monessa muodossa ja sitä voidaan lähestyä eri näkökulmista. On monia syitä miksi yritystoimintaa harjoitetaan jossakin tietyssä yritysmuodossa. Yritystoiminta käsitetään elinkeino- ja liiketoimintana, missä on tarkoituksena tuottaa taloudellista hyötyä yrittäjälle. Yrittäjä voi hyötyä taloudellisesti myös kustannuksissa tai jakamalla riskin. Yritystoimintaan liittyy pääsääntönä vapaus hankkia ansionsa yksityisenä henkilönä tai erillisenä yhtiönä. (Ossa & Saarnilehto & Villa 2007, 17). Kukkonen & Walden (2010, 25) täsmentävät, että yritysmuodon valintaan vaikuttavat esimerkiksi omistajien lukumäärä, omistajien väliset suhteet, omistusmuutokset, rahoitusjärjestelyt, riskit, hallinnoinnin keveys ja yrityksen seurannan tarpeet.

Työskennellessäni pienessä rakennusyrityksessä keskustelin yrityksen omistajan kanssa yrittämisestä. Keskustelimme yrittäjän kohtaamista haasteista ja erityisesti rahan kiertokulusta yrityksessä. Kiireisen työn ohella hän käytti aikaa yrityksen kasvun mahdollisuuksien ja riskien arvioimiseen. Mahdollisuuksien löytäminen ei tuottanut vaikeuksia, mutta monia kysymyksiä jäi kuitenkin avoimeksi. Opiskelin yrityksen toimintaa, jotta sain paremman käsityksen liiketoiminnan kasvun mahdollisuuksista. Yrittäjän kanssa käydyt keskustelut yrityksen kasvamisesta johtivat keskusteluun eri yritysmuodoista. Yrittäjä toimii yksityisenä elinkeinonharjoittajana ja mahdollinen kasvu voisi mahdollisesti johtaa yritysmuodon muuttamiseen. Kasvu ja yritysmuodot yhdessä toivat mukanaan kysymyksen verotuksesta, koska näimme siinä mahdollisuuden tehostaa yritystoimintaa. Yritysmuotojen eroavaisuuksien tutkiminen lähti aluksi eri näkökulmista, kuten omistajasuhteista, mutta verotus ja varojen

nostaminen omistajalle nousivat tärkeimmiksi tutkimuksen kohteiksi. Yritys toimii Ruotsin valtionrajan välittömässä läheisyydessä, mikä on yksi mahdollisuus laajentaa liiketoimintaa. Yritysmuotojen ja yrittäjän verotuksen yhteys kansainväliseen kauppaan sisällytettiin tutkimukseen ja siitä käytetään esimerkkinä Ruotsia. Tutkimuksen kansainvälisen osuuden avulla saadaan laajempi kuva yrityksen omistajan verotuksesta. Yritysverotus tuntui niin monimuotoiselta, että siitä tuli opinnäytetyöni aihe. Yritysmuotojen verotus Suomessa ja Ruotsissa oli outo käsite, joten näin aiheessa mahdollisuuden oppia paljon uutta.

1.2 Opinnäytetyön tavoitteet ja rajaus

Tutkimuksen tavoitteena on vastata yritysverotuksen kysymyksiin eri tilanteissa ja erilaisissa yrityksissä. Opinnäytetyössä käsitellään yritysmuodon vaikutusta varojen nostamiseen ja verotukseen. Yritysmuodoista käsitellään yksityisliike ja ammatinharjoittaja, henkilöyhtiöt sekä osakeyhtiö. Opinnäytetyö keskittyy kyseisten yritysmuotojen eroihin verotuksessa. Selvitetään yrityksen verotuksen kulku ja sitten syvennyttään yksittäisen omistajan verotukseen.

Ensimmäisenä tutkitaan yksityisen elinkeinonharjoittajan, henkilöyhtiöiden ja osakeyhtiön verotuksen kulkua ja halutaan löytää verotukselliset erot yritysmuotojen välillä. Toisena asiaa tutkitaan yksittäisen omistajan kannalta ja halutaan vastaus kysymykseen yritysmuodon vaikutuksesta ja mahdollisuuksista omistajan varojen nostamiseen. Omistajalla tarkoitetaan tutkimuksessa yrityksessä työskentelevää luonnollista henkilöä. Tutkitaan verotuksen kulkua ja sitä täsmennetään erilaisilla laskelmilla. Kolmantena asiana käsitellään kansainvälistä kauppaa. Selvitetään verotuksen kulku yritysmuodoittain Ruotsissa. Tutkitaan voiko yrittäjä saavuttaa kevyemmän veroasteen Ruotsissa toimiessaan ja onko yritysmuodolla tekemistä asian kanssa.

Tavoitteena on, että kuka tahansa pienyrittäjä hyötyy tämän opinnäytetyön esittämistä teoretiedosta, laskelmista ja johtopäätelmistä. Tutkimuksessa halutaan saavuttaa yleinen kuva yrityksen verotuksesta ja siihen kuuluvista tekijöistä. Yrittäjä kykenee tutkimusten kautta hahmottamaan omat mahdollisuutensa verotuksessa ja varojen

nostamisessa eri yritysmuodoissa. Tutkimus tähtää yleiseen kuvaan verotuksen kulusta. Tavoitteena on myös, että lukija oppii ajankohtaista yritysverotuksen perustietoa. Halutaan kannustaa pienyrittäjää tutustumaan omaan verotukseensa ja sen mahdollisuuksiin.

1.3 Tutkimusmenetelmä

Tutkimus yritysmuotojen erilaisuudesta verotuksessa ja varojen nostamisessa perustuu tarkkaan tietoon, mikä pätee lain puitteissa kaikille samanlaisena. Aineistoa kerätään luotettavista lähteistä ja niitä tutkitaan perusteellisesti. Aineiston laatu nousee tärkeäksi kriteeriksi. Teoriatiedon pohjalta tutkimusta viedään eteenpäin laskelmiin ja johtopäätelmiin saakka. Teoriasta saadaan yksityiskohtaista tietoa, minkä avulla voidaan laskea havainnollistavia esimerkkejä. Tavoitteena on löytää tarpeeksi kattava teoriapohja, minkä avulla voidaan puolestaan vastata haluttuihin tutkimuskysymyksiin. Tutkimuksessa käytetään laadullista ja määrällistä tutkimusmenetelmää.

Laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä pyrkii keräämään syvempää ymmärrystä ihmisen käyttäytymiseen ja sen syihin. Tutkitaan miksi ja miten eikä pelkästään mitä, missä ja milloin. Määrällinen eli kvantitatiivinen tutkimusmenetelmä eroaa laadullisesta tutkimustavasta monin tavoin. Otanta on tarkoituksenmukaista ja tutkijan oma rooli on avainasemassa. Laadullisessa tutkimuksessa kokeillaan ja haetaan hypoteeseja kun taas määrällisessä tähdätään kokeilemaan niitä. (Jerome 2010, 105). Laadullinen tutkimusmenetelmä tulkitsee, ymmärtää ja kulkee käytännöstä teoriaan ja tutkijan rooli on olla subjektiivisesti mukana tutkimuksessa. Kvantitatiivinen tutkija on puolueeton tarkastelija ja keskittyy määrälliseen informaatioon. (Kananen 2008, 27). Määrällisessä tutkimuksessa haetaan tarkkoja mittauksia, kun taas laadullinen tutkimusmenetelmä antaa tilaa tulkinnoille. Määrällinen tutkimusaineisto käsitellään tilastotieteellisesti oikeiden johtopäätösten saavuttamiseksi. Laadullisen tutkimusmenetelmän aineisto on vapaamuotoisempaa esimerkiksi haastattelutilanteissa, missä voidaan puhua haastateltavien henkilöiden kokemuksista ja mielipiteistä. (Tilastokeskus 2005).

Verotuskäytäntöjä tutkitaan aluksi numeraalisesti teoriaan pohjautuen ja aineiston todellisuus on tärkeää. Kyseisessä vaiheessa tutkimusta sovelletaan määrällistä tutkimusmenetelmää ja asioita tarkastellaan puolueettomasti. Määrällisen tutkimusmenetelmän kautta pyritään ymmärtämään teoriaa, eli lukujen merkitystä. Tutkijan oma rooli on tässä vaiheessa tärkeä, koska täytyy olla tarkka mitä tietoa tutkitaan ja miten sitä rajataan tutkimuksen kannalta siten, että se ei kuitenkaan vaikuta aineiston todellisuuteen. Laadullinen tutkimusmenetelmä sopii tutkimukseen myös, koska tulee tulkita lukuja ja laskelmia yrittäjän näkökulmasta eri tilanteissa. Tämän lisäksi haetaan kuitenkin mahdollisimman laaja-alaista pohjaa päätelmille, missä tutkijan vastuuna on olla antamatta mielipiteiden vaikuttaa todelliseen tietoon. Tutkijan rooli on nyt siis olla hieman puolueellinen ja tarkastellaan asiaa yrittäjän näkökulmasta. Tällainen lähestymistapa on johtopäätelmien kannalta välttämätön, koska tutkimus pyrkii yrittäjän kannalta parhaimpaan lopputulokseen. Määrällistä tutkimusmenetelmää käytetään siis kerätessä teoretietoa, lukuja ja laskelmia. Laadullinen tutkimusmenetelmä astuu kuvaan kun asiaa lähdetään purkamaan yksittäisen yrittäjän näkökulmasta.

2 YRITYSMUODOT

Suomessa perusyrittämuotoina voidaan pitää yksityisliikettä, henkilöyhtiötä eli avointa yhtiötä ja kommandiittiyhtiötä, osakeyhtiötä ja osuuskuntaa. Yrittäjän tulee tietää etukäteen, mikä yritysmuoto on sopivin yritystoiminnan kannalta. Valintaan vaikuttavat pääoman tarve, osakkaiden lukumäärä, toiminnan riskit ja hallinnointimahdollisuudet. Verotettavan tulon luonne ja suuruus sekä voitonjakosuunnitelmat vaikuttavat yritysmuodon valintaan alussa tai voivat johtaa rakennemuutoksiin myöhemmin. (Kukkonen & Walden 2010, 27-28).

Jaakko Ossan jne. (2007, 17-19) mukaan ehkä merkittävin syy valintaan on yrittäjän vastuu. Yksityinen elinkeinonharjoittaja vastaa itse kaikista yritystoiminnan velvoitteista kun taas osakeyhtiössä vastaavaan toiminnan harjoittamiseen ei liity samansuuruisia henkilökohtaista riskiä. Toinen syy yritysmuodon valintaan voi olla henkilöiden erityisosaamiseen tai heidän tarjoamaan rahoitukseen liittyvä yhteenliittymisen tarve. Kolmantena syynä voidaan pitää verotusta, koska yritystoimintaa harjoittavat ovat kiinnostuneita tulon verotuksesta ja omistajan asemasta yritystulosta jaettaessa. Matti Kukkonen ja Risto Walden (2010, 28) kertovat, että yritysmuotoa joudutaan miettimään moneen kertaan yritystoiminnan eri vaiheissa kun liiketoiminnan laajentuminen tai verosäännösten muuttuminen saattavat aiheuttaa rakennemuutoksia. Yritys-Suomi Internet-sivusto tarjoaa taulukon yritysmuotojen pääpiirteistä. Taulukko 1 alla on tehty kyseisen sivuston esimerkin pohjalta. Taulukon avulla voi helposti havainnoida eroja yritysmuotojen välillä. Eroja kuvaillaan taulukossa lyhyesti.

Taulukko 1

	Yksityinen elinkeinonharjoittaja	Avoin yhtiö	Kommandiittiyhtiö	Yksityinen osakeyhtiö
Yrittäjien tai omistajien lukumäärä	Yksin	Vähintään kaksi vastuunalaista yhtiömiestä	Vähintään yksi vastuunalainen ja yksi äänetön yhtiömies	Yksin tai useampi henkilö
Rahoitustarve	Vähäinen	Yhtiömiesten sijoitukset, ei minimiä	Yhtiömiesten panokset yhtiösopimuksen mukaan ja äänettömältä yhtiömieheltä vaaditaan rahallinen panos	Osakepääoma 2 500 euroa
Päätävä ja vastuu	Yrittäjä päättää ja vastaa henkilökohtaisella omaisuudellaan yrityksestä	Vastuunalaiset yhtiömiehet päättävät yhtiösopimuksen mukaan ja vastaavat henkilökohtaisella omaisuudellaan	Vastuunalaiset yhtiömiehet päättävät ja vastaavat yrityksestä henkilökohtaisella omaisuudellaan. Äänetön yhtiömies vastaa vain sijoittamallaan osuudella	Yhtiökokous, hallitus ja toimitusjohtaja tekevät päätökset. Omistaja on vastuussa osakepääoman määrällä
Varojen ja voiton jakaminen	Yksityisotto	Palkka, voitto-osuus, laina ja yksityisotto	Vastuunalainen yhtiömies voi saada palkkaa, voitto-osuuden, lainaa ja yksityisoton. Äänetön yhtiömies voi saada voitto-osuuden	Osinkotuloa tai palkkatuloa
Verotus	Ansiotulona ja osa pääomatulona	Yhtiömiehen osuus verotetaan ansio- ja pääomatulona	Yhtiömiehen osuus verotetaan ansio- ja pääomatulona	Yhtiö maksaa 24,5 % yhteisöveroa (verohallinto 2012c).
Yleistä	Oma työpanos ratkaisevaa (Perheyrietykset)	Yhtiömiesten luottamus ja yhteistyökyky (pk-yritykset)	Luottamus ja yhteistyökyky (pk-yritykset)	Sopiva suuren pääoman yritykselle.

(Yritys-Suomi 2012).

2.1 Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Yritystoimintaa on mahdollista harjoittaa liikkeen- tai ammatinharjoittajana luonnollisena henkilönä. Markkinoilla toimiakseen on rekisteröitävä toiminimi. Kyseessä on yksittäisen henkilön, yrittäjän tai puolisoiden liiketoiminta. (Kukkonen & Walden 2010, 29). Ammatinharjoittajan pääasiallisena panoksena on yrittäjän oma ammattitaito. Yksityisliike on luonnollisen henkilön liikeyritys. Se on ammatinharjoittamista laajempaa liiketoimintaa ja siihen liittyy enemmän taloudellista riskiä. Elinkeinoharjoittaja harjoittaa liiketoimintaa omissa nimissä kantamalla kaiken vastuun yrityksen velvoitteista. (Villa 2006, 21-22). Velkavastuu toiminimellä toimiessa tarkoittaa sitä, että saatavat voidaan ulosmitata yrittäjän henkilökohtaisesta omaisuudesta eikä velkoja tarvitse periä ensimmäiseksi liikeomaisuudesta (Suomen yrittäjät 2009a). Oikeudellisessa mielessä ammatinharjoittajalla ja yksityisliikkeellä ei ole eroa. Yksityinen elinkeinonharjoittaja on kirjanpitovelvollinen, vaikka omistajan omaisuutta ei erotellakaan yrityksestä, vaan ne ovat taloudellinen kokonaisuus. Yrittäjä voi käyttää yrityksen varoja vapaasti. Rahoitus yrityksessä voi olla ongelma, koska yrittäjä vastaa yrityksen sitoumuksista. (Ossa jne. 2007, 21-22).

2.2 Henkilöyhtiöt

Avoimet yhtiöt ja kommandiittiyhtiöt luokitellaan henkilöyhtiöiksi ja niiden toimintaa säätelee laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä (Immonen 2002, 33). Avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö perustetaan yhtiösopimukseen perustuen ja yhtiömiehenä voi toimia niin luonnolliset henkilöt kuin yrityksetkin (Verohallinto 2010). Avoin yhtiö perustetaan kahden tai useamman yhtiömiehen toimesta. Yksi yhtiömies ei siis voi perustaa avointa yhtiötä. (Suomen yrittäjät 2009b.) Kommandiittiyhtiössä on aina kahdenlaisia yhtiömiehiä. Yhtiössä täytyy olla vähintään yksi vastuunalainen ja yksi äänetön yhtiömies. Vastuunalaisen yhtiömiehen vastuu on rajatonta, kuten avoimessa yhtiössä toimivan yhtiömiehenkin. Äänetön yhtiömies vastaa vain sijoittamallaan pääomapanoksellaan. (Villa 2006, 31.)

Henkilöyhtiössä yhtiömies erotellaan yhtiöstä, jolla on oma oikeudellinen itsenäisyys. Yhtiön ja yhtiömiehen varallisuus erotellaan myös. Yhtiön toiminta perustuu yhteiseen taloudelliseen tarkoitukseen, eli yleensä voittoon. Yhtiömiehen ollessa rajattomasti vastuussa yhtiön sitoumuksista pääomalle ei ole asetettu vähimmäisvaatimuksia tai sääntelyä velkojen suojasta. Henkilöyhtiöissä ei ole rajoituksia varojen nostamisestakaan ja yhtiömiehet voivat siirtää varoja itselleen vapaasti. (Ossa jne. 2007, 24-25).

2.3 Yksityinen osakeyhtiö

Yhtiöiden lukumäärässä ja liiketoiminnan laajuudessa mitattuna osakeyhtiö on Suomen suosituin yhtiömuoto (Villa 2006, 34). Ehkä keskeisin ero yksityisliikkeeseen ja henkilöyhtiöön on lähtökohtaisesti osakeyhtiön erillisuus sen omistajistaan ja se on siviilioikeudellisesti aina erillinen juridinen henkilö (Kukkonen & Walden 2010, 41-42). Yhtiön velvoitteista ei vastata henkilökohtaisesti, mutta yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä osakkeenomistajan erityisistä maksuista yhtiölle (Osakeyhtiölaki, 624/2006 1:2 §). Osakeyhtiö voi olla julkinen tai yksityinen. Julkisen osakeyhtiön osakkeilla käydään kauppaa pörssissä kun taas yksityisen osakeyhtiön osakkeita ei saa kaupata julkisesti. Yksityisen osakeyhtiön perustamiseen vaaditaan vain 2 500 euron osakepääoma ja julkisen osakeyhtiön 80 000 euroa. (Ossa jne. 2007, 58).

Osakeyhtiön tarkoitus on tuottaa voittoa sen omistajilleen, mutta yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä toisin. Yhtiötä johtavat hallituksen jäsenet, mahdollinen toimitusjohtaja ja mahdolliset hallintoneuvoston jäsenet. Johdon on huolellisesti ajettava yhtiön etua ja yleensä tarkoituksena on voiton tuottaminen. Osakeyhtiön omistajien valta riippuu osakkeiden sisällöstä ja määrästä, mutta yleensä kaikki osakkeet ovat samanarvoisia, ellei yhtiöjärjestyksessä ole sovittu toisin. (Ossa jne. 2007, 59). Osake on yleensä yhden äänen arvoinen yhtiökokouksessa, mutta yhtiöjärjestys voi määrätä osakkeelle vaikka sata tai jopa useamman äänen. Osake on osakkaan osuus yhtiöön, joka sisältää oikeudet ja velvollisuudet yhtiöön. Osake muodostaa yhtiösuhteen yhtiön ja omistajan välillä. Osake luo oikeuden hallintointiin ja varallisuuteen, mutta lain puitteissa voidaan määritellä myös muita oikeuksia. Osakeoikeuden suurin velvollisuus on osakkeen merkintähinnan maksaminen. (Ossa jne. 2007, 66-67).

3 VEROTUS YRITYSMUODOISSA

Yrityksen ja sen omistajien verokohtelu vaihtelee yritysmuodoittain. Yrityksellä voi olla eri tulolähteitä, joita verotetaan eri tavoin. Yritystä voidaan verottaa elinkeinoverolain, tuloverolain ja maatilatalouden tuloverolain mukaan. (Kukkonen & Walden 2010, 25-26.) Yritysten verokohtelua säätelee elinkeinoverolaki, joka on vahvasti sitoutunut kirjanpitolakiin. Osakeyhtiötä verotetaan yhteisönä, jolle on asetettu vero yrityksen tuloksesta itselleen. Avoin- ja kommandiittiyhtiöitä eli henkilöyhtiöitä kutsutaan verotuksessa elinkeinoyhtymiksi, ja niiden tulos verotetaan sen omistajien tulona, kun taas yksityisen elinkeinonharjoittajan tulo verotetaan liikkeenharjoittajan tulona. (Kukkonen & Walden 2010, 27.)

Yrityksen verotus perustuu meno-tulo-teoriaan, mikä tarkoittaa, että yrityksen tulos tulee sen menojen ja tulojen erotuksesta. Menot tulevat tuotannontekijöistä ja tulot myynnistä. Kyseiset myynnin muodossa realisoituneet tulot ovat verotettavaa tuloa. (Niskakangas 2005, 75.) Suurimmat erot yritysmuotojen verotuksessa elinkeinoverolain mukaisesti muotoutuu tuloksen jakamisesta verotettavaksi yrittäjien välillä (Myrsky & Ossa 2008, 123). Tärkeintä kuitenkin on näiden eroavaisuuksien löytäminen sillä tavalla, että ne ovat helposti ymmärrettävissä. Liiketoimintaan ja yritysmuodon valintaan vaikuttavat monet muutkin tekijät verotuksen lisäksi. Tarkoituksena on saada kuva yrityksen verojen kulusta ja varojen nostamisesta siten, että yritysmuodon yhteyttä asiaan voidaan tutkia pidemmälle.

3.1 Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotus

Verotuksellisesti kyseessä on yksittäisen henkilön, yrittäjän tai yrittäjäpuolisoiden henkilökohtainen tulo. Liike- tai ammattitoiminnan veronalainen voitto lasketaan elinkeinoverolain mukaan. Yritystulo jaetaan pääoma- ja ansiotuloksi kuitenkin TVL:n eli tuloverolain 38 §:n mukaan. Pääomatulon määrä määräytyy edellisen verovuoden nettovarallisuudelle lasketun 20 %:n tuoton mukaan. (Kukkonen & Walden 2010, 29-30.) Yritystulosta vähennetään pääomatulo-osuus ja loput tulkitaan ansiotulona, jolla ei ole ylärajaa. Yrityksessä, jonka nettovarallisuus on suhteellisen pieni, voidaan pääomatulo-osuus katsoa ansiotulona. Yksityisellä elinkeinonharjoittajalla on myös

mahdollisuus valita pääomatulo-osuudekseen 20 %:n sijasta 10 % tai 0 % (taulukko 2). Vaatimus alemman pääomatulon käyttämisestä on esitettävä ennen verovuoden päättymistä. (Kukkonen & Walden 2010, 30-32). Vuonna 2012 pääomatuloverokanta on 30 % ja yli 50 000 euron pääomatuloista verotetaan 32 % (taulukko 3).

Taulukko 2. Yksityisen elinkeinonharjoittajan pääomatulo-osuuden vaihtoehdot

Pääomatulo-osuus (prosenttia nettovarallisuudesta)
20 %
10 %
0 %

Taulukko 3. Pääomatuloveroprosentti vuonna 2012

Pääomatulo (euroa)	Pääomatulon veroprosentti
alle 50 000 € osuudesta	30 %
yli 50 000 € osuudesta	32 %

Yritystulosta vähennetty pääomatulo-osuus jättää erotukseksi ansiotulo-osuuden, jota verotetaan progressiivisesti. Aikaisemmin mainittu nettovarallisuus lasketaan vähentämällä varoista velat. Varoja ovat esimerkiksi tuotevarastot ja liiketila, mutta varoihin lisätään myös 30 % maksetuista palkoista. (Verohallinto 2012a.) Verotus tapahtuu vuositasolla syntyneestä tuloksesta, joten yrittäjä voi vapaasti siirtää varoja itselleen yksityisottoina. Yrittäjä voi jakaa tulon yrittäjäpuolionsa kanssa. Tulon jakaminen täytyy tehdä suhteessa työpanokseen. On myös mahdollista tehdä toimintavaraus, mikä voi olla enintään 30 % maksetuista palkoista. Toimintavaraus lykkää verotusajankohtaa. (Suomen yrittäjät 2010).

3.2 Henkilöyhtiöiden verotus

Avoimet yhtiöt ja kommandiittiyhtiöt ovat verotuksessa ns. elinkeinoyhtymiä ja ne eivät ole verotuksessa erillisiä verovelvollisia. Elinkeino-yhtymälle vahvistetaan veronalainen tulo, joka jaetaan verotettavaksi yhtiömiesten tulona. (TVL 15.1§). Kyseinen tulo-osuus jaetaan pääomatulona tai ansiotulona yhtiömiehen edellisen verovuoden nettovarallisuuden osuuden mukaan. Eri tulolähteiden tulos lasketaan tuottojen ja kulujen erotuksena mistä saadaan verotettava tulos. Tulolähteen nettovarallisuus lasketaan vähentämällä tulolähteen varoista sen velat ja tähän lisätään 30 % tulolähteen ennakonpidätyksen alaisista palkoista. Tulo-osuudesta lasketaan pääomatulon määrä mikä on yhtiömieskohtainen ja se perustuu edellisen verovuoden osuuden perusteella nettovarallisuuteen. Pääomatulo on 20 % yhtiömieskohtaisesta nettovarallisuudesta ja jäljelle jäävä osa on ansiotuloa. Pääomatuloveroa maksetaan 30 % ja yli 50 000 euron pääomatuloista verotetaan 32 % (taulukko 3). (Verohallinto 2012b).

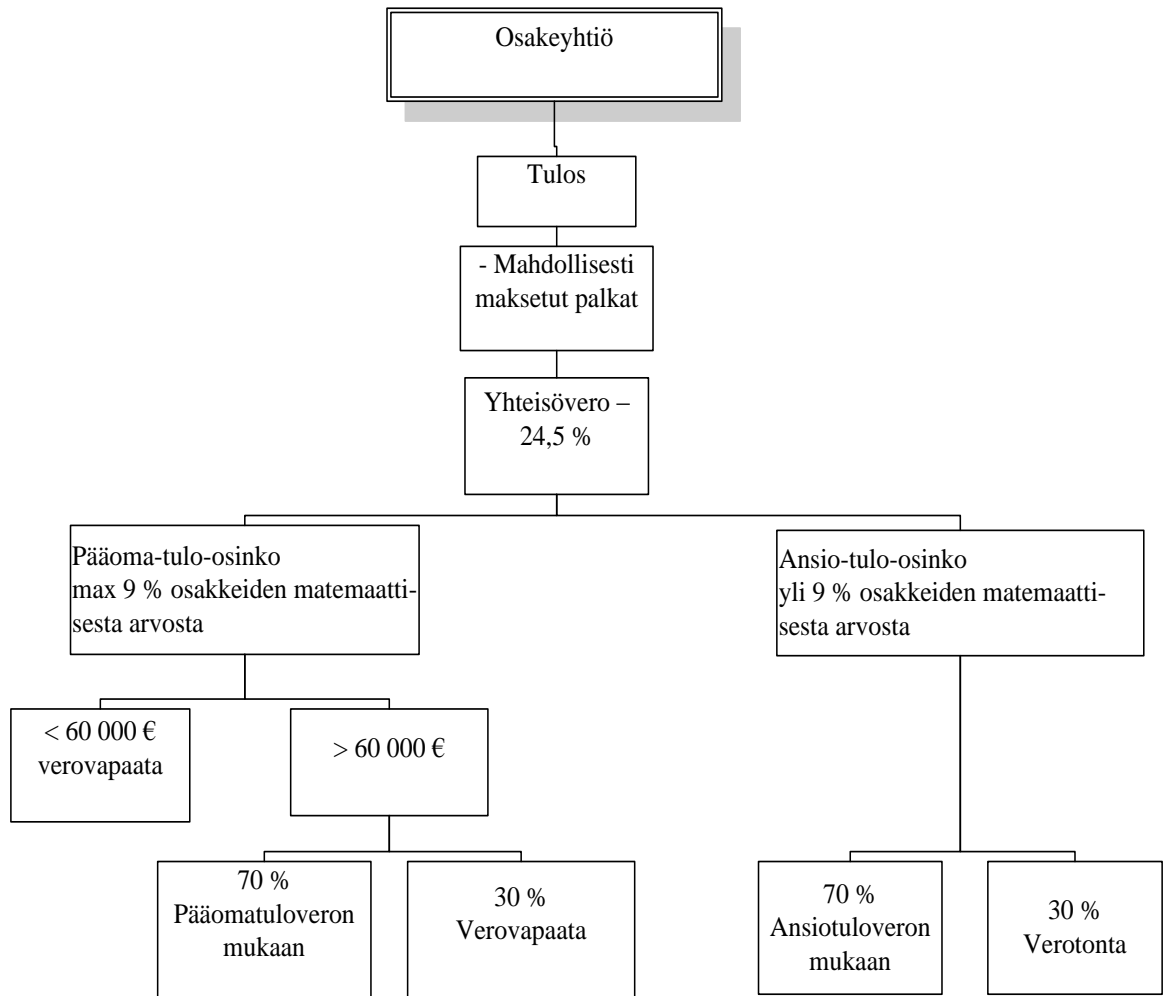
Kommandiittiyhtiön äänettömän yhtiömiehen tulo jaetaan ansio- ja pääomatuloon perustuen yhtiömiehen yhtiöpanokseen. Voitosta maksetaan ensin äänettömän yhtiömiehen oikeus voitto-osuuteen eli maksetaan korkoa sijoitetulle pääomapanokselle. Yhtiösopimuksessa voidaan sopia myös erilaisista tavoista jakaa voittoa äänettömälle yhtiömiehelle. Henkilöyhtiöissä voi myös maksaa palkkaa yhtiön osakkaille. Vastuunalaisia yhtiömiehiä verotetaan samalla tavalla kommandiittiyhtiössä ja avoimessa yhtiössä. (Suomen Yrittäjät 2012a.)

3.3 Osakeyhtiön verotus

Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvollinen ja tulo verotetaan osakeyhtiön tulona. Tulo lasketaan veronalaisten tulojen ja vähennyskelpoisten menojen erotuksena. Verovuodesta 2012 lähtien osakeyhtiöt maksavat yhteisöveroä 24,5 %. Osakeyhtiöllä voi olla eri tulolähteitä joiden verotettavat tulot lasketaan yhteen ja summasta maksetaan yhteisön tulovero. Osakeyhtiön osakkaita verotetaan tulon nostamisen yhteydessä. Tuloa nostetaan palkkana tai osinkona. Listaamattomassa osakeyhtiössä osakkaalla on mahdollisuus nostaa yhtiöstä verovapaata osinkoa tietyin rajoituksin, mikä perustuu osakkeiden matemaattiseen arvoon. Ensinnäkin osakeyhtiön

nettovarallisuus lasketaan vähentämällä varoista yrityksen velat. Nettovarallisuuden avulla lasketaan osakkeiden matemaattinen arvo edeltävän vuoden tilinpäätöksen mukaisesti. Matemaattinen arvo on perusteena osingon jakamiseen ja määrittää verovapaan tulon, pääomatulon ja ansiotulon määrän. Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan jakamalla nettovarallisuus osakkeiden lukumäärällä. (Verohallinto 2012c.)

Osinko voidaan verottaa joko ansiotulona, pääomatulona tai se voi olla verotonta kaavion 1 mukaan. Jaettavasta osingosta ei makseta veroa kun se ei ylitä osakkeiden matemaattiselle arvolle 9 %:n laskettua tuottoa. Osakaskohtainen yläraja on kuitenkin 60 000 euroa vuodessa ja ylimenevältä osalta osingoista 70 % verotetaan pääomatulona ja 30 % on verotonta tuloa. Esimerkiksi jos osakeyhtiön osakkeiden yhteenlaskettu matemaattinen arvo on 1 500 000 euroa ja omistajalle jaetaan 55 000 euroa, osinko on alle 9 % matemaattisesta arvosta ja samalla alle 60 000 euroa, kyseistä omistajaa ei veroteta osingosta. Toisena esimerkkinä tilanne missä omistaja olisikin nostanut 100 000 euroa, osinko olisi silti alle 9 % osakkeiden matemaattisesta arvosta, mutta ylittää 60 000 euroa. Ylimenevältä osalta maksetaan pääomatulona 70 % osuus ja loput eli 30 % on verotonta tuloa. Ylimenevä osuus on 40 000 euroa, joten omistaja maksaa pääomatuloveron mukaan veroja 28 000 eurosta (70 %). Kolmas tilanne kohdistuu tilanteeseen matemaattisen arvon ylittämisestä. Jos osinko ylittää osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun 9 % tuoton, ylimenevästä osuudesta verotetaan 70 % ansiotulona ja 30 % on verotonta tuloa. (Verohallinto 2012d.)

Kaavio 1. Yksityisen osakeyhtiön verotuksen kulku

4 YRITTÄJÄN VEROTUS YRITYSMUODOITTAIN

Yritysmuodoissa on eri vaihtoehtoja varojen nostamiselle ja on niin yrittäjän kuin yrityksenkin etu löytää verotuksellisesti kevein vaihtoehto. Asiaa sovelletaan laskemalla yrityksen tuloksen ja sen varallisuuteen perustuen paras vaihtoehto tai tapa. Asiaan ei ole suoraa kaavaa, mutta oman yrityksen tunnuslukuja tutkimalla ja yksinkertaisilla laskutoimituksilla voi pyrkiä muuttamaan toimintatapaansa tai jopa yritysmuotoa tulevaisuudessa. Varat kulkeutuvat yrityksen omistajalle eri tavoin eri yritysmuodoissa. Täytyy ottaa huomioon yritysmuodolle ominaiset piirteet verotuksessa, kuten pääomatulo-osuus, osinko ja mahdolliset palkat. Kyseisiä seikkoja tutkitaan myös mahdollisuuksina yrittäjän olemassa olevassa yritysmuodossa. Henkilöyhtiöissä pääomatulo-osuus on 20 %, mutta niissä on mahdollista kasvattaa ansiotulo-osuutta nostamalla palkkaa (Kukkonen & Walden 2010, 31).

4.1 Nettovarallisuus

Yksityisliikkeessä nettovarallisuus saadaan vähentämällä varoista velat, mutta yrityksen likvidit varat saattavat aiheuttaa laskennallisen ongelman. Elinkeinonharjoittaja ei voi kartuttaa pääomatuloaan lisäämällä siihen muuta varallisuutta. Elinkeinoon lasketaan kuuluvaksi helpoiten sellaiset varat, mitä yritys on toiminnallaan ansainnut. Joissain tapauksissa myös väliaikaiset sijoitusomistukset kuuluvat elinkeinoverolain tulolähteisiin ja kasvattavat yrityksen nettovarallisuutta. Yksityisliikkeessä nettovarallisuuteen kuuluu 30 % verovuoden edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen palkkojen määrästä. Tappio vähennetään tuloksesta seuraavan 10 vuoden aikana, mutta yrittäjä voi vaatia vähentämistä myös pääomatuloistaan jo tappion syntymisvuonna. Kyseinen toimenpide ei ole mahdollista yhtiömuotoisissa yrityksissä. (Kukkonen & Walden 2010, 32-36). Yrityksen varallisuuteen ei lasketa yksityistalouden varoja tai yrityksen tilejä (Suomen yrittäjät 2010).

Henkilöyhtiöissä verotus perustuu yhtiömiesten omistusosuuksiin. Jako muussakin suhteessa on verotuksellisesti hyväksyttävää. Luovutusvoitot kiinteistöistä ja arvopapereista ovat pääomatuloa riippumatta nettovarallisuudesta. Varallisuuteen ei lasketa yhtiömiehen saamia eikä hänen asuttamaansa kiinteistöä. Myös yhtiöosuuden

hankkimiseen käytetty velka vähennetään yhtiömiehen varallisuudesta. Nettovarallisuuteen kuitenkin lisätään 30 % verovuoden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen palkkojen määrästä. Tähän sisälletään myös yhtiömiehille itselleen maksetut palkat. Osakkaan palkka vaikuttaa nettovarallisuuden määrään. Palkkaa tulee kuitenkin maksaa enintään saman verran kuin siitä maksettaisiin ulkopuoliselle vastaavasta työstä. Vastuunalaisella yhtiömiehellä on mahdollisuus nostaa palkan sijasta pääomanpalautuksia, jotka taas pienentävät nettovarallisuutta. (Kukkonen & Walden 2010, 36-37). Yhtiömiehen osuus nettovarallisuudesta määritellään yhtiösopimuksessa. (Verohallinto 2011d.)

Osakeyhtiössä nettovarallisuus lasketaan myös vähentämällä varoista velat. Osakeyhtiössä varallisuuteen lasketaan mukaan kaikkien eri tulolähteiden varat ja velat. Varoihin luetaan käyttö-, sijoitus-, vaihto-, ja rahoitusomaisuus. Velkana pidetään lainoja eli vierasta pääomaa ja pääomalainoja. Verovelkoja ei lasketa velaksi varallisuudessa. Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan yhtiön verovuotta edeltävän tilinpäätöksen mukaisen nettovarallisuuden perusteella. Osinko jaetaan matemaattisen arvon perusteella verovapaaseen tuloon, pääomatuloon ja ansiotuloon. Arvon laskeminen tapahtuu yksinkertaisesti jakamalla yhtiön nettovarallisuus ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Osakeyhtiön osakkaan osakkeiden arvoon vaikuttavat myös esimerkiksi mahdolliset osakaslainat ja käytössä ollut yhtiön asunto. (Verohallitus, 2012c). Toisin kuin henkilöyhtiöissä ja yksityisellä elinkeinonharjoittajalla, osakeyhtiössä nettovarallisuus lasketaan kaikista varoista ja veloista. Tulolähteelläkään ei ole merkitystä varallisuuden laskennan kannalta. Osakeyhtiössä varallisuus lasketaan edeltävän vuoden taseen perusteella. Aineettomia hyödykkeitä, kuten kehittämis- tai tutkimusmenot eivät lisää varallisuutta. Varallisuudeksi voidaan kuitenkin lukea esimerkiksi yhtiön sijoittaessa kiinteistön parannuksiin. Aineettomat oikeudet, kuten patentit lasketaan taseessa varallisuutena jos siitä on koitunut hankintamenoja. Vaihtomaisuutta on hankintameno arvon alentumiseen perustuva vähennys. Rahoitusomaisuutta ovat myynti-, laina-, siirto-, pankki-, ja muut saamiset. (Ossa jne. 2007, 256 - 259).

4.2 Yrittäjän ansiotuloverotus

Valtionverotuksessa progressiivista ansiotuloveroa maksetaan verotettavan tulon perusteella tuloveroasteikon mukaan (Verohallinto 2011c). Toinen ansiotulovero-osuus on kunnallisvero ja sen määrä vaihtelee kunnittain. Keskimääräinen kunnallisveroprosentti on 19,25 (Veronmaksajain keskusliitto 2012). Kunnallisverosta vähennetään ansiotulovähennys taulukon 4 mukaan. Vähennys ansiotuloista on 51 % yli 2 500 eurosta 7 230 euroon saakka ja sen ylittävältä osalta 28 %. Vähennys pienenee tästä 4,5 % 14 000 euron ylittävältä osalta, mutta vähennys voi kuitenkin olla yhteensä enintään 3 570 euroa. (Veronmaksajain keskusliitto 2011). Kunnallisveron osuus vaihtelee eri tulotasoilla (liite 3).

Taulukko 4. Kunnallisveron vähennykset ansiotulosta 2012

Vähennyksen määrä	Tulo-osuus
51 %	2 500 € - 7 230 €
28 %	7 230 € - 14 000 €
23,5 %	14 000 € -
Enintään 3 570 €	

Kunnallisveron vähennyksen lisäksi on myös muita vähennyksiä, kuten jäsenmaksut, pakolliset vakuutukset ja perusvähennykset (Veronmaksajain keskusliitto 2011). Tässä tutkimuksessa käsitellään kuitenkin oleellisimmat vähennykset, jotka ovat kaikille samat. Taulukon 5 mukaan voi laskea, että kunnallisveron maksimivähennyksen raja 3 570 euroa syntyy helposti. Yrittäjän palkan ollessa esimerkiksi 12 000 euroa, hän saa kunnallisverovähennystä seuraavasti:

Taulukko 5. Esimerkki kunnallisverovähennyksestä 12 000 euron ansiotuloista

Ansiotulon määrä 12 000 €	Tulo-osuus
51 %	7 230 € - 2 500 € = 4 730 € 4 730 € * 51 % = 2 412,3 €
28 %	12 000 € - 7 230 € = 4 770 € 4 770 * 28 % = 1 335,6 €
Yhteensä	3 747,9 €
Enintään 3 570 €	

Taulukon 5 laskelmasta voi päätellä, että vähennyksen maksimi eli 3 570 euroa täyttyy jo 12 000 euron ansiotulojen kohdalla. Tulevissa laskelmissa käytetään kyseistä havaintoa hyödyksi siten, että kaikista yli 12 000 euron ansiotulo-osuuksien kunnallisvero-osuudesta vähennetään 3 570 euroa ilman erillistä laskutoimitusta.

Seurakuntien jäsenet maksavat myös kirkollisveroa, joka vaihtelee 1-2 prosentin välillä (Valtiovarainministeriö 2012). Kirkollisveroa maksetaan keskimäärin 1,3 prosenttia (YLE 2009). Yrittäjän sairausvakuutusmaksu vuonna 2012 on 2,19 % (Suomen yrittäjät 2011). Yrittäjä maksaa myös yrittäjän eläketurvaa (YEL), mutta sitä ei oteta tutkimuksen laskelmissa huomioon, koska se asetetaan yrityksen tuloksesta riippumatta ja se on muuttumaton, joten se ei vaikuta lopputulokseen. Yrittäjän eläketurvan määrittää työpanoksen määritetty taloudellinen arvo, jonka perusteella lasketaan eläkkeen määrä ja vakuutusmaksut (Verohallinto 2011b). Yrittäjän eläkelaki eli YEL koskettaa sellaisia ansiotyötä tekeviä henkilöitä, jotka eivät ole työ- tai virkasuhteessa. Yrittäjät, jotka toimivat toiminimellä, avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiittiyhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä tai osakeyhtiön osakkaana, kuuluvat YEL:n piiriin. (Verohallinto 2010). Yrittäjä voi itse ilmoittaa vakuutuksen alaisen työtulon suuruuden tai voidaan käyttää alan keskimääräistä ansiota (Suomen yrittäjät 2012b).

Tutkimuksen ansiotuloveron laskelmissa käytetään seuraavia arvoja:

- Valtionvero. Progressiivisen asteikon mukaan (LIITE 1)
- Kunnallisvero 19,25 % (keskiarvo)
- Kirkollisvero 1,3 % (keskiarvo)
- Sairausvakuutusmaksu 2,19 %

4.3 Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Liikkeen- ja ammatinharjoittajaa ja henkilöyhtiön osakasta koskee vapaus valita verotettavan pääomatulon määrä. Loput verotetaan progressiivisesti ansiotulona. On siis määriteltävä, kuinka paljon pääomatuloa kannattaa nostaa, kun vaihtoehtona on 20 %, 10 % ja 0 %. Toiminimellä yrittävän yrittäjän verotettava tulo on 50 000 euroa.

Tutkitaan miten tulo kannattaa jakaa pääoma- ja ansiotulo-osuuksiin. Yrityksen nettovarallisuus on 60 000 euroa (varat – velat + 30 % maksetuista palkoista).

1) 20 %:n pääomatulo-osuus:

$$60\,000 * 0,20 = 12\,000$$

Ansiotulo-osuus:

$$50\,000 - 12\,000 = 38\,000$$

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Pääomaver	12 000 * 30 %	3 600 €
Ansiotulovero-osuus	50 000 - 12 000 = 38 000	
Valtionvero	515 + (14 100 * 17,5 %)	2 982,50 €
Kunnallisvero	(38 000 - 3 570) * 19,25 % =	6 627,80 €
Kirkollisvero	38 000 * 1,3 % =	494 €
Sairausvakuutusmaksu	38 000 * 2,19 % =	832,20 €
		14 536,50 €

Pääomatuloveroa maksetaan $12\,000 * 30\% = 3\,600$

Ansiotuloveroa maksetaan 38 000 eurosta seuraavasti: Valtionveroa maksetaan 23 900 alarajan kohdalla 515 euroa ja lopuista $38\,000 - 23\,900 = 14\,100$ eurosta maksetaan 17,5 %, joista saadaan yhteensä $14\,100 * 0,175 + 515 = 2\,982,5$ euroa. Kunnallisveroa maksetaan $38\,000 - 3\,570$ (vähennys) * $0,1925 = 6\,627,80$ euroa. Kirkollisvero on $38\,000 * 0,013 = 494$ euroa. Sairausvakuutusmaksut ovat $38\,000 * 0,0219 = 832,2$ euroa. Ansiotuloverot ovat siis yhteensä $2\,982,5 + 6\,627,8 + 494 + 832,2 = 10\,936,5$ euroa.

Verot yhteensä $3\,600 + 10\,936,5 = 14\,536,5$ euroa. Veroprosentiksi saadaan $14\,536,5 / 50\,000 = 29,07\%$.

2) 10 % pääomatulo-osuus:

$$60\,000 * 0,10 = 6\,000$$

Ansiotulo-osuus:

$$50\,000 - 6\,000 = 44\,000$$

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Pääomaver	$6\,000 * 30\% =$	1 800 €
Ansiotulovero-osuus	$50\,000 - 6\,000 = 44\,000$	
Valtionvero	$3\,175 + (4\,900 * 21,5\%) =$	4 228,50 €
Kunnallisvero	$(44\,000 - 3\,570) * 19,25\% =$	7 782,80 €
Kirkollisvero	$44\,000 * 1,3\% =$	572 €
Sairausvakuutusmaksu	$44\,000 * 2,19\% =$	963,60 €
		15 346,90 €

Pääomatuloveroa maksetaan $6000 * 0,30 = 1800$ euroa.

Ansiotuloveron valtiovero-osuus 44 000 eurosta on 39 100 euron alarajan kohdalla 3175 euroa. Lopuista, $(44\,000 - 39\,100 = 4900)$ maksetaan veroa 21,5 %. $4900 * 0,215 = 1053,50$ euroa. Kunnallisvero on $(44\,000 - 3\,570) * 0,1925 = 7\,782,80$ euroa. Kirkollisvero on $44\,000 * 0,013 = 572$ euroa ja sairausvakuutusmaksu $44\,000 * 0,0219 = 963,60$ euroa. Ansiotulovero on yhteensä $4\,228,50 + 7\,782,80 + 572 + 963,6 = 13\,546,90$ euroa.

Verot yhteensä $1800 + 13\,546,90 = 15\,346,90$ euroa. Veroprosentiksi saadaan $15\,346,90 / 50\,000 * 100 = 30,69\%$.

3) 0 % pääomatulo-osuus:

$$60\,000 * 0,0 = 0$$

Ansiotulo-osuus:

$$50\,000 - 0 = 50\,000$$

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Pääomaver	$0 * 30\%$	0 €
Ansiotulovero-osuus	$50\,000 - 0 = 50\,000$	
Valtionvero	$3\,175 + (10\,900 * 21,5\%)$	5 518,50 €
Kunnallisvero	$(50\,000 - 3\,570) * 19,25\% =$	8 937,80 €
Kirkollisvero	$50\,000 * 1,3\% =$	650 €
Sairausvakuutusmaksu	$50\,000 * 2,19\% =$	1 095,00 €
		16 201,30 €

Pääomatuloveroa maksetaan 0 euroa.

Ansiotuloveron valtiovero-osuus 50 000 eurosta on 39 100 euron alarajan kohdalla 3175 euroa. Lopuista, $(50\,000 - 39\,100 = 10\,900)$ maksetaan veroa 21,5 %. $10\,900 * 0,215 = 2343,5$ euroa. Kunnallisvero on $(50\,000 - 3\,570) * 0,1925 = 8\,937,80$ euroa. Kirkollisvero on $50\,000 * 0,013 = 650$ euroa ja sairausvakuutusmaksu $50\,000 * 0,0219 = 1\,095$ euroa. Ansiotulovero on yhteensä $3175 + 2343,5 + 8937,80 + 650 + 1095 = 16\,201,30$ euroa. Veroprosentiksi saadaan $16\,201,30 / 50\,000 * 100 = 32,40$ %.

Pääomatulo-osuudella on selvä vaikutus verotukseen. Taulukko 6 kertaa lopullisten veroprosenttien erot eri pääomatulo-osuuksissa. Taulukko perustuu laskuesimerkeissä käytettyihin arvoihin. Varoja nostettiin 50 000 euroa ja yrityksen nettovarallisuus oli 60 000 euroa.

Taulukko 6. Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotus eri pääomatulo-osuuksissa

Pääomatulo-osuus	Lopullinen veroprosentti
0 %	32,40 %
10 %	30,69 %
20 %	29,07 %

4.4 Henkilöyhtiö

Henkilöyhtiössä yrittävän yrittäjän verotettava tulo on 50 000 euroa. Tutkitaan miten tulo kannattaa jakaa pääoma- ja ansiotulo-osuuksiin. Yrityksen nettovarallisuus on 60 000 euroa (varat – velat + 30 % maksetuista palkoista). Tutkitaan miten henkilöyhtiön yhtiömiehen tulo on jaettavissa eri tavoin. Osakas voi nostaa palkkaa tai tehdä yksityisottoja.

1) Palkka

Yhtiömiehen nostaessa palkkaa, koko tulo verotetaan ansiotulona. Tilanteeseen pätee toiminimelle laskettu lasku 3, missä koko tulo verotetaan ansiotuloverona. Veroja kertyy maksettavaksi 16 201,30 euroa. On huomioitava palkan vaikutus yhtiön varojen jakamiseen. Yhtiö joutuu maksamaan palkasta johtuvia sosiaalikuluja. Palkka puolestaan nostaa nettovarallisuuden määrää 30 prosentilla maksetuista palkoista. Palkkaa voidaan maksaa vain työpanoksen mukainen summa. Yrittäjän maksaessa itselleen palkkaa 50 000 euroa henkilöyhtiössä, on huomioitava sen vaikutus nettovarallisuuteen. Vaikka yksittäisen yrittäjän tulo verotettaisiin esimerkissä pelkkänä palkkana, vaikuttaisi se toisen yhtiömiehen tulo-osuuteen.

2) Yksityisotto

Henkilöyhtiöissä osakkaat maksavat kaikki verot. Yksityisotot on vapaasti suoritettavissa, mutta niistä voi koitua veroseuraamuksia. Omaisuutta saaneen osakkaan verotuksessa huomioidaan yhtiölle koitunut meno. (Kukkonen & Walden 2010, 236.) Kirjanpidossa yhtiömiesten nostot merkitään voitto-osuuksien nostoksi, yksityiskäytöksi, pääomanpalautuksiksi jne. Nostot mahdollistavat negatiivisen oman pääoman kun varoja nostetaan enemmän kuin yhtiöllä on voittoa tai sijoitettuja varoja. (Leppiniemi & Walden 2012.) Yhtiömiehen tulo-osuus jaetaan verotettavaksi pääomatulo- ja ansiotuloverona. Jako perustuu yhtiön nettovarallisuuteen. Pääomatulo-osuus on 20 % yhtiön nettovarallisuudesta. Tilanne on sama kuin yksityisen elinkeinonharjoittajan esimerkkilaskussa numero 1. Tässä tapauksessa yrittäjä maksaa veroa 14 536,50 euroa.

Koska maksetut palkat vaikuttavat nettovarallisuuteen ja sitä kautta myös pääomatulo-osuuteen, tutkitaan kahden yhtiömiehen verotusta kokonaisuutena. Tässä esimerkissä toinen yhtiömies nostaa varoja yksityisottona 50 000 euron tulo-osuuden. Mikäli toinen yhtiömies nostaisi palkkaa, kuten aikaisemmassa esimerkissä, nettovarallisuus nousisi $50\,000 * 0,3 = 15\,000$ eurolla. Seuraavassa

laskuesimerkissä tutkitaan palkan vaikutus toisen yhtiömiehen yksityisottojen kokonaisverotukseen.

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Ansiotulo-osuus	$50\,000 - 15\,000 = 35\,000\text{ €}$	
Pääomatulo-osuus	$75\,000 * 20\% = 15\,000\text{ €}$	
	$15\,000 * 30\% =$	4 500 €
Ansiotulo-osuus	35 000 €	
Valtionvero	$515 + (35\,000 - 23\,900 * 17,5\%) =$	2 457,5 €
Kunnallisvero	$(35\,000 - 3\,570) * 19,25\%$	6 050,3 €
Kirkollisvero	$35\,000 * 1,3\% =$	455 €
Sairausvakuutusmaksu	$35\,000 * 2,19\% =$	766,5 €
Yhteensä		14 229,30 €

Nettovarallisuus on noussut palkkojen myötä 75 000 euroon ja 20 % siitä on pääomatulo-osuus eli 15 000 euroa. Pääomatulooveroa maksetaan 15 000 eurosta 30 % eli 4 500 euroa. Ansiotulo-osuus on 35 000 euroa. Valtionveroa maksetaan 23 900 euron tulorajan kohdalla 515 euroa ja ylimenevältä osalta 17,5 % eli yhteensä 2 457,50 euroa. Kunnallisveroa maksetaan vähennyksen jälkeen 19,25 % eli yhteensä 6 050,30 euroa. Kirkollisveroa maksetaan 35 000 eurosta 1,3 % eli yhteensä 455 euroa. Sairausvakuutusmaksuja maksetaan 2,19 % eli 766,50 euroa. Ansiotuloja maksetaan yhteensä $2\,457,50 + 6\,050,30 + 455 + 766,50 = 9\,729,30$ euroa. Pääomaveroa maksetaan 4 500 euroa. Veroja maksetaan yhteensä $9\,729,30 + 4\,500 = 14\,229,30$ euroa.

Yrittäjän tulee harkita mahdollisten palkkojen sijasta yksityisottojen nostamista, koska palkan maksaminen edellyttää myös sosiaalikulujen maksamista. Maksetut palkat puolestaan lisäävät nettovarallisuutta. Verotuksellisesti taloudellisin tapa tulee suunnitella yhtiömiesten kesken siten, että se tukee yritystoiminnan jatkuvuutta. Niskakangas (2005, 52) täsmentää, että maksettu palkka on vähennyskelpoista. Palkka verotetaan samalla tavalla kuin tavallisen palkansaajan vero. Yleensä yhtiömiehet eivät

nosta palkkaa, vaan ottavat tulonsa voitto-osuuden nostoina eli yksityisottoina. Yhtiömiestä verotetaan kuitenkin henkilökohtaisesti tulo-osuuden mukaan.

4.5 Osakeyhtiö

Verotuksen kulku osakeyhtiössä on käsitelty jo aikaisemmin, mutta käytetään havainnollistavia esimerkkejä eli laskuja eri tilanteissa. Esimerkkinä käytetään samoja arvoja kuin aikaisemmassa esimerkissä toiminimen ja henkilöyhtiön verotuksessa. Osakeyhtiössä omistaja voi nostaa palkkaa ja osinkoa. Kyseisessä esimerkissä osakeyhtiön verotettava tulo on 50 000 euroa. Tutkitaan miten tulo kannattaa jakaa palkka- ja osinkotulona. Yrityksen osakkaan osakkeiden matemaattinen arvo on 60 000 euroa. Osakeyhtiöt maksavat yhteisöveroa 24,5 %.

1) Palkka 100 % Osinko 0 %

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Yhteisövero 24,5 %		0
Osinko		0
Ansiotulovero-osuus	$50\,000 - 0 = 50\,000$	
Valtionvero	$3175 + (10\,900 * 21,5\%) =$	5 518,50 €
Kunnallisvero	$(50\,000 - 3\,570) * 19,25\% =$	8 937,80 €
Kirkollisvero	$50\,000 * 1,3\% =$	650 €
Sairausvakuutusmaksu	$50\,000 * 2,19\% =$	1 095,00 €
		16 201,30 €

Ansiotuloa 50 000 euroa. Ansiotuloveron valtiovero-osuus 50 000 eurosta on 39 100 euron alarajan kohdalla 3175 euroa. Lopuista, $(50\,000 - 39\,100 = 10\,900)$ maksetaan veroa 21,5 %. $10\,900 * 0,215 = 2343,5$ euroa. Kunnallisvero on $(50\,000 - 3\,570) * 0,1925 = 8\,937,80$ euroa. Kirkollisvero on $50\,000 * 0,013 = 650$ euroa ja sairausvakuutusmaksu $50\,000 * 0,0219 = 1\,095$ euroa. Ansiotulovero on yhteensä $3175 + 2343,5 + 8937,80 + 650 + 1095 = 16\,201,30$ euroa. Veroja maksetaan $16\,201,30 / 50\,000 = 32,40\%$.

2) Palkka 50 % Osinko 50 %

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Ansiotulo-osuus	25 000 € + 9 432,5 € = 34 432,50 €	
Valtionvero	515 + (10 532,5 * 17,5 %) =	2 358,2 €
Kunnallisvero	(34 432,50 - 3 570) * 19,25 % =	5 941,0 €
Kirkollisvero	34 432,50 * 1,3 % =	447,6 €
Sairausvakuutusmaksu	34 432,50 * 2,19 % =	754,1 €
Yhteensä		9 501 €

Ansiotuloa on 25 000 euroa ja osingon ansiotulo-osuus 9 432,50 euroa eli yhteensä 34 432,50 euroa. Osinko käsitellään kokonaisuudessaan ansiotuloveron jälkeen. Ansiotuloveron valtiovero-osuus 34 432,50 eurosta on 23 900 euron alarajan kohdalla 515 euroa. Lopuista eli (34 432,50 – 23 900) 10 532,50 eurosta maksetaan veroa 17,5 %. $10\,532,50 * 0,175 = 1\,843,20$ euroa. Kunnallisvero on $(34\,432,50 - 3\,570) * 0,1925 = 5\,941$ euroa. Kirkollisvero on $34\,432,50 * 0,013 = 448$ euroa ja sairausvakuutusmaksu on $34\,432,50 * 0,0219 = 754,10$ euroa. Ansiotuloveroa maksetaan yhteensä $2\,358,20 + 5\,941,10 + 447,60 + 754,10 = 9\,501$ euroa.

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Yhteisövero 24,5 %	25 000 * 24,5 %	6 125 €
Osinko, verovapaa	60 000 * 9 % = 5 400 €	
Osinko, verotettava osuus	25 000 - 5 400 = 19 600 €	
70 % Ansiotulovero-osuus	13 475 * 70 % = 9 432,5 €	
30 % Verovapaa osuus	13 475 * 30 % = 4 042,5 €	
Ansiotulovero-osuus	9 432,5 €	
Valtionvero		
Kunnallisvero		
Kirkollisvero		
Sairausvakuutusmaksu		
Yhteensä (Palkka + Osinko)	9 501 + 6 125 =	15 626 €

Osinkotulon verotus perustuu osakkeiden matemaattiseen arvoon eli esimerkiksi 60 000 euroon. 9 % osakkeiden matemaattisesta arvosta on $60\,000 * 0,09 = 5\,400$

euroa. Kyseinen osuus on verotonta osinkotuloa. Osinkoa nostetaan kuitenkin 25 000 euroa, mutta ensin maksetaan yhteisövero 24,5 %. $25\,000 - (25\,000 * 0,245) = 18\,875$ euroa. Osinkoa nostetaan yli 9 % osakkeiden matemaattisesta arvosta, joten jäljelle jäävästä osingosta 70 % verotetaan ansiotuloverona ja 30 % on verotonta tuloa. Kyseinen osuus saadaan selville vähentämällä 18 875 eurosta jo verovapaaksi todettu osinko eli 5 400 euroa. $18\,875 - 5\,400 = 13\,475$ euroa. Kyseinen summa jaetaan ansiotulo-osuuteen ja jälleen verovapaaseen osuuteen. Ansiotuloverona verotetaan $13\,475 * 0,7 = 9\,432,5$ euroa. $13\,475 * 0,3 = 4\,042,5$ euroa on verotonta tuloa. Ansiotulo-osuus on laskettu aikaisemmassa osassa palkan yhteydessä. Osinkotuloista veroja maksetaan yhteensä 6125 (yhteisövero). Veroa maksetaan yhteensä $9\,501 + 6\,125 = 15\,626$ euroa. $15\,626 / 50\,000 = 31,25$ %.

3) Palkka 0 % Osinko 100 %

Verotyyppi	Laskutoimitus	Maksetut verot
Yhteisövero 24,5 %	$50\,000 * 24,5 \% =$	12 250 €
Osinko, verovapaa	$60\,000 * 9 \% = 5\,400 \text{ €}$	
Osinko, verotettava osuus	$50\,000 - 12\,250 - 5\,400 = 32\,350 \text{ €}$	
70 % Ansiotulovero-osuus	$32\,350 * 70 \% = 22\,645 \text{ €}$	
30 % Verovapaa osuus	$32\,350 * 30 \% = 9\,705 \text{ €}$	
Ansiotulovero-osuus		
Valtionvero	$8 + (6\,545 * 6,5 \%) =$	433,40 €
Kunnallisvero	$(22\,645 - 3\,570) * 19,25 \% =$	3 671,9 €
Kirkollisvero	$22\,645 * 1,3 \% =$	294,4 €
Sairausvakuutusmaksu	$22\,645 * 2,19 \% =$	495,9 €
Yhteensä		16 649,7 €

Osinkoa jaetaan 50 000 euroa. Maksetaan yhteisövero $50\,000 * 0,245 = 12\,250$ euroa. 9 % osakkeiden matemaattisesta arvosta on $60\,000 * 0,09 = 5\,400$ euroa. Kyseinen osuus on verotonta tuloa. 9 %:n ylimenevältä osalta maksetaan jälleen ansiotuloveroa 70 % osuudesta ja 30 % on verotonta tuloa. $50\,000 - 12\,250 - 5\,400 = 32\,350$ euroa on ylimenevä osuus. $32\,350 * 0,7 = 22\,645$ euroa verotetaan ansiotuloveron mukaan. $32\,350 * 0,3 = 9\,705$ on verotonta tuloa. 22 645 eurosta

maksetaan valtiontuloveroa taulukon mukaan 16 100 euron alarajassa 8 euroa. Ylimenevästä eli $22\,645 - 16\,100 = 6545$ eurosta maksetaan veroa 6,5 %. $6545 * 0,065 = 425,4$ euroa. Kunnallisveroa maksetaan $(22\,645 - 3\,570) * 0,1925 = 3\,671,9$ euroa. Kirkollisveroa maksetaan $22\,645 * 0,013 = 294,4$ euroa. Sairausvakuutusmaksuja maksetaan $22\,645 * 0,0219 = 495,9$ euroa. Osinkojen jakamisesta veroja maksetaan yhteensä $12\,250 + 8 + 425,4 + 3\,671,9 + 294,4 = 16\,649,70$ euroa. Veroprosentiksi saadaan $16\,649,70 / 50\,000 = 33,29$ %.

5 RUOTSIN YRITYSVEROTUS

Kasvava yritystoiminta tuo usein mukanaan myös kansainvälisiä tilanteita, joissa verotus vaatii tuntemusta. Yritys näkee kansainvälistymisen usein mahdollisuutena, mikä johtaa ja motivoi tekemään ulkomaan kauppaa. Tutkitaan yritysmuotojen eroja ja mahdollisuuksia kansainvälisen liiketoiminnan verotuksessa. Tutkimuksessa keskitytään Ruotsiin, koska se on yksi Suomen merkittävimmistä kauppakumppaneista. Ruotsi nousi vuonna 2011 Suomen tärkeimmäksi vientikohteeksi 11,5 %:n osuudella viennistä kun vastaavasti Suomen osuus Ruotsin kokonaisviennistä oli 6,2 % ja tuonnista 5,3 % (Tullihallitus 2011).

Yrityksen kansainvälistyessä syntyy kiinnostusta yhtiön perustamisesta ulkomaille tai ostotilanteessa ei ole aina järkevintä ostaa yritystä suomalaisen yhtiön nimiin. Kansainvälisissä tilanteissa tulee ottaa huomioon esimerkiksi verorasituksen taso sijaintivaltiossa, verosopimukset, yritysten väliset rahavirrat sekä varojen nosto ja kotiuttaminen. (Järvenoja 1999, 315). Yritystoiminnan kansainvälistymiseen löytyy monta eri tapaa. Voidaan toimia myyntiagentin kanssa, perustaa myyntiyhtiö tai siirtää tuotantoa tai toimintoja osittain tai kokonaan ulkomaille. Kun ajatellaan verotusta, Suomen ja toisen valtion sisäiset verolainsäädännöt ja niiden välisien verosopimusten määräykset nousevat merkittäviksi tekijöiksi. (Myrsky & Linnankangas 2005, 212). Kansainvälistyminen voidaan nähdä siis verotuksellisenä mahdollisuutena. Toimintaa tulee harjoittaa lain puitteissa, joten taustatutkimus täytyy tehdä perusteellisesti.

Myrskyn ja Linnankankaan (2005, 2-3) mukaan kansainvälinen vero-oikeus käsittää sisäisen ulkomaanvero-oikeuden ja verosopimusoikeuden. Suomen ulkomaanvero-oikeus käsittää valtion omat päätökset ilman toisen valtion myötävaikutuksia. Suomen verosopimusoikeus ulottuu Suomen ja muiden valtioiden välisiin verosopimuksiin. Sopimusten säännökset ratkaisevat minkä maan verolakia sovelletaan kansainvälisessä liiketoiminnassa. Sopimuksilla poistetaan kaksinkertaista verotusta sopimusvaltioiden välillä. Heikki Niskakangas (2005, 97) kertoo, että valtiot pyrkivät laajaan verotusvaltaan. Kansainväliseen ulottuvuuteen vaikuttavat asuinvaltioperiaate ja lähdevaltioperiaate. Asuinvaltioperiaate määrittelee verot maksettavaksi henkilön asuinvaltiossa. Lähdevaltioperiaatteen mukaan verot maksetaan samaan valtioon, jossa tulo syntyy. Yleensä verovelvollisiksi on määritelty maassa asuvat ja sen lisäksi maasta

tuloja saavat. Usein ongelmana on kansainvälinen kahdenkertainen verotus, mikä syntyy yhdessä asuinvaltion ja lähdevaltion verotuksista.

Suomen verolainsäädännön ulottuvuuteen vaikuttavat tekijät löytyvät tuloverolaista. Suomessa asuvat luonnollinen henkilö, kotimainen yhteisö ja kuolinpesä ovat yleisesti verovelvollisia. Verovelvollisuus merkitsee tässä tapauksessa sitä, että veroa on suoritettava Suomesta ja muista maista tulon perusteella. Luonnollisen henkilön verovelvollisuus perustuu asumiseen Suomessa. Asuminen puolestaan perustuu varsinaiseen asuntoon tai yli kuuden kuukauden oleskeluun Suomessa. (Myrsky & Linnankangas 2005, 43-44). Suomalaisen yrityksen laajentaessa toimintaa ulkomaille, on mahdollista, että veroja joudutaan maksamaan myös kyseisessä valtiossa. On myös muita velvoitteita, kuten yrityksen rekisteröinti. Suomella on verosopimus tuloverosta noin 70 valtion kanssa. Yrityksen verokohtelu tulee selvittää paikallisilta veroviranomaisilta. Valtioiden verotuskäytännöissä on eroja, kuten esimerkiksi tuloa voidaan käsitellä eri tulolajina kuin Suomessa. (Verohallinto 2011e).

5.1 Kaksinkertainen verotus ja sen poistaminen

Suomalaisen yrityksen tulee maksaa veroa koti- ja ulkomaasta kertyneestä tulosta. Kun toimintaa harjoitetaan ulkomailla, tulo on usein veronalaista myös sen lähdemaa. Mikäli veroja maksettaisiin samasta tulosta Suomeen ja ulkomaan lähdevaltiolle, se olisi kaksinkertaista verotusta. Suomessa tämä kuitenkin estetään poistamalla kaksinkertainen verotus. Löytyy kaksi tapaa poistaa kyseinen verotus. Voidaan käyttää hyvitys- tai vapautusmenetelmää, joista ensimmäinen on yleisempi. (Verohallinto 2011f).

Hyvitysmenetelmä tarkoittaa sitä, että Suomi verottaa ulkomaantulon, mutta verosta vähennetään ulkomaille maksettu vero eli se hyvitetään. Verosta ei kuitenkaan vähennetä Suomessa enempää kuin samansuuruinen summa, mitä tulosta olisi maksettava veroa Suomeen. Ulkomaan vero voi olla hyvityksen enimmäismäärää suurempaa esimerkiksi jos ulkomaan verokanta on korkeampi kuin Suomessa. Verovelvollisella voi olla myös enemmän verotettavaa tulo ulkomailta kuin Suomesta tai Suomen tulolähteen tulo on tappiollista. (Verohallinto 2011g). Myrskyn &

Linnankankaan (2005, 27) mukaan hyvitysmenetyksessä verovelvollista verotetaan kuin kaikki tulo olisi asuinvaltiosta. Jos veroa ei makseta ulkomaille, siitä ei myönnetä hyvityksiäkään. Menetyksessä ei ole mahdollista hyötyä toisen valtion alemmasta verokannasta.

Vapautusmenetelmää käytetään vain Suomen ja toisen valtion verosopimuksen sitä edellyttäessä. Kyseisessä menetetyksessä veroja ei makseta Suomeen, mutta tulo korottaa muiden tulojen verokantaa. Muita tuloja ovat tässä tapauksessa vain progressiivinen tulo ja niihin ei sisällytetä suhteellisia veroja. Yhteisöjen maksama tulovero ja pääomatulojen vero jäävät siis korotuksen ulkopuolelle. Vapautusmenetyksessä tuloon kohdistuvat kulut ovat vähennyskelpoisia enintään ulkomaantuloihin asti. (Verohallinto 2011g). Yleensä on kuitenkin kyse asuinvaltion verotuksen luopumisesta sellaisesta tulosta, joka on toisesta valtiosta eli lähdevaltiosta. Ajatuksena on, että lähdevaltiosta saatua tuloa ei veroteta asuinvaltiossa. Vapautusmenetelmä sisältää kaksi versiota, jotka ovat täysi vapautus ja progressioehtoinen vapautus. Täysi vapautus tarkoittaa, että tuloa verotetaan vain toisessa valtiossa. Yleensä kyseessä on tilanne, missä tuloa verotetaan vain lähdevaltiossa ja se ei vaikuta verotukseen asuinvaltiossa. Progressioehtoinen vapautus tarkoittaa sitä, että lähdevaltiosta saadut tulot ja maksetut verot vaikuttavat asuinvaltion muun tulon verotukseen. Verosopimuksen perusteella progressioehtoisuus tarkoittaa henkilön verokannan korotusta asuinvaltiossa. Henkilö joutuu maksamaan asuinvaltiossa saadusta tulosta enemmän veroa, kun veroprosentissa otetaan huomioon muuallakin ansaittu tulo. Kyseinen menetelmä on vapautusmenetyksistä yleisin. (Myrsky & Linnankangas 2005, 20-22).

5.2 Suomalainen yritys Ruotsissa

Yrittäjälle on tärkeää tuntea ja osata arvioida ulkomaan oikeus verottaa yritystä ja yrittäjää. Aikaisemmin mainittiin erilaisia tapoja kansainvälisessä verotuksessa. Suomalaisen yrittäjän tulee tuntea liiketoimintaa harjoittaessa juuri kyseisen maan lainsäädäntö, koska se vaikuttaa verotukseen. Maksettavat verot perustuvat verosopimukseen. Tutkimuksessa keskitytään erityisesti Ruotsiin ja sen säännöksiin kansainvälisessä yritysverotuksessa. Ensimmäiseksi tulee löytää Ruotsille ominaiset yritysverotusmenetykset ja niiden vaikutukset suomalaiselle yrittäjälle.

Ruotsin laki ja sopimukset kaksinkertaisesta verotuksesta sekä muut kansainväliset sopimukset voivat johtaa siihen, että veroja ei makseta Ruotsiin. Yritysten ja oikeushenkilöiden on rekisteröitävä yritys Ruotsin kaupparekisteriin. Rekisteröidyt yritykset ja yksityisyrittäjät lähettävät veroilmoituksen verovirastoon. Yritys ilmoittaa itsensä arvonlisäverovelvolliseksi ja mahdollisesti työnantajaksi. Työnantajat ovat velvollisia pidättämään ennakkoveroa (A-skatt) palkanmaksun yhteydessä. (Skatteverket, 2012a). Ruotsissa liiketoimintaa voi harjoittaa elinkeinonharjoittajana tai yhtiönä. Ulkomaisena yhtiönä on rajoitetusti vastuussa tuloveron maksamiseen Ruotsissa. Rajoitettu vastuu tarkoittaa, että veroja maksetaan vain Ruotsissa toimivan kiinteän toimipaikan tekemästä voitosta. Ulkomaalaisena luonnollisena henkilönä on normaalisti rajoitetussa vastuussa maksamaan tuloveroa. Jos henkilö asuu Ruotsissa pysyvästi, on rajattomasti vastuussa maksamaan tuloveroa. (Skatteverket, 2012b).

Ulkomaisen yrityksen velvollisuus maksaa tuloveroa määritetään yrityksen toimipaikan vakiintumisella. Jos yrityksellä on kiinteä toimipaikka Ruotsissa, sitä verotetaan yritystulosta. Yritys voi olla toiminimi tai oikeushenkilö. Kiinteä toimipaikka määritellään Ruotsin tuloverolaissa. On yleinen määritelmä ja sääntöjä siitä miten henkilö voi luoda kiinteän toimipaikan yrityksen puolesta. Määritelmä mukailee OECD:n malliverosopimuksen määritelmää aiheesta. (Skatteverket 2012c). OECD on taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö. Tämä kehittyneiden markkinatalousmaiden yhteistyöjärjestö pyrkii kehittämään mm. talouspolitiikkaa jäsenmaiden välillä. (Valtionvarainministeriö 2006). Malliverosopimus ei ole valtiosopimus vaan mallia tulisi noudattaa verosopimusten tulkinnassa. Malli ei sido toimimaan tietyllä tavalla vaan se on luonteeltaan suositus jäsenmaille. (Myrsky & Linnakangas 2005, 36-37). Kiinteä toimipaikan syntymiseksi on kolme ehtoa:

- Selkeä paikka liiketoiminnalle,
- jonka täytyy olla kiinteä eli pysyvä
- ja yrityksen liiketoimintaa suoritetaan kiinteässä toimipaikassa.

Yrityksen liiketoiminnan ydintoimintoina käsitetään johtaminen, myynti, tutkimus ja kehitys sekä tuotanto. Kiinteä toimipaikka voi syntyä vaikka vain osa ydintoiminnasta suoritetaan Ruotsissa. Liiketoimintaa pidetään kiinteänä sen saavuttaessa tietyn

pysyvyyden kun toimintaa jatketaan 6 kuukautta. Rakennusallalla pysyvyyden rajana on yleensä 12 kuukautta. (Skatteverket 2012d).

5.3 Yrittäjän verotus Ruotsissa

Yrittäjältä voidaan verottaa arvonlisäveroa, sosiaalikuluja tai tuloveroa, joten yrityksen tulee rekisteröityä Ruotsin veroviranomaisille. Yritys maksaa ennakkoveroa kuukausittain. Yhtiöt maksavat voitostaan veroja 26,3 %:ia ja elinkeinonharjoittajat maksavat puolestaan tuloveroja sekä sosiaalikuluja. Avoimet yhtiöt ja kommandiittiyhtiöt maksavat rajattomasti tuloveroa mikäli niillä on kiinteä toimipaikka Ruotsissa. Yrittäjä, joka hakee hyväksyttäväksi yrittäjäverolle (F-skatt eli företagare skatt), tulee maksaa ennakkoveroa riippumatta onko yrityksellä kiinteää toimipaikkaa vai ei. (Skatteverket 2012e). Kyseisessä tutkimuksen osiossa on tarkoituksena selvittää erilaisia veroja ja niiden suuruuksia Ruotsissa. Yrittäjän tulee tarkastella asiaa kokonaisuutena ja verotus täytyy tuntea tarkasti. Eri veroja esitellään pääpiirteittäin läpi, joten on muistettava, että eri toimialoilla ja erilaisissa tilanteissa on huomioitava myös muita tarkkoja säädöksiä. Yrittäjän tulee aina selvittää henkilökohtainen tilanne ja oman liiketoiminnan erityispiirteet sekä sitä koskevat lait ja asetukset.

Luonnollinen henkilö maksaa tulostaan tuloveroja valtiolle, kunnalle ja kirkolle. Lisäksi palkasta maksetaan sairausvakuutusmaksuja. Ruotsissa valtionvero on porrastettu kahteen tasoon. Ensimmäinen alaraja valtionverolle on 401 100 Ruotsin kruunua, jonka ylimenevältä osuudelta maksetaan 20 % veroa. Tulorajan alittavasta osuudesta ei makseta valtionveroa. Ylempi tuloraja on 574 300 Ruotsin kruunua, jonka ylimenevältä osuudelta maksetaan lisäksi 5 % veroa eli yhteensä 25 %. (Skatteverket 2012g). Kunnallisvero vuonna 2012 on Ruotsissa keskimäärin 31,60 % (Statistiska centralbyrån 2012). Kirkollisvero vuonna 2012 on Ruotsissa keskimäärin 1 % verotettavasta tulosta (Svenska kyrkan 2012). Ruotsissa sairausvakuutusmaksu vuonna 2012 on 5,11 %, mutta se sisältyy yrittäjän maksamiin sosiaalikulustannuksiin (Skatteverket 2012h). Tutkimuksessa tutkittiin aikaisemmin yrittäjän verotusta Suomessa. Ansiotulon verotuksessa ei käsitelty yrittäjän palkasta maksettuja sosiaalikuluja. Kun vertaillaan Suomen ja Ruotsin välistä verotusta yrittäjän näkökulmasta, on hyvä tiedostaa erot

myös sosiaalikulujen välillä. Voitosta tehdään myös perusvähennys (grundavdrag), joka perustuu taulukkoon (Liite 5), minkä mukaan vähennys lasketaan.

Taulukko 7. Ruotsin ansiotulovero.

Valtionvero	
Yli 401 100 SEK	20 %
Yli 574 300 SEK	25 %
Kunnallisvero	31,60 %
Kirkollisvero	1 %

Suomessa sosiaaliturvaa rahoitetaan sairausvakuutusmaksulla, työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksulla, työnantajan sosiaaliturvamaksulla, eläkevakuutusmaksulla sekä tapaturma- ja työttömyysvakuutusmaksulla (Myrsky & Linnankangas 2010, 183). EU-maahan muuttava yrittäjä kuuluu työskentelymaan sosiaaliturvan piiriin. Työntekijällä tai yrittäjällä on yleensä oikeus samaan sosiaaliturvaan kuin maan omilla kansalaisilla. (Kansaneläkelaitos 2010). Suomen ja Ruotsin sosiaalimaksut voivat olla erisuuruiset, joten yrittäjän tulee huomioida tämä ansiotulojen verotuksessa. Tutkimuksen kannalta sosiaalikulujen syvälinen tuntemus ei ole tarpeellista, mutta niiden erot ja mahdollisuudet käydään läpi. Yrittäjän tulee tietää oma tilanteensa liiketoiminnan ja verotuksen kannalta. Yrittäjä maksaa sosiaalikuluja vuonna 2012 seuraavasti:

Suomi

- Yrittäjän eläkevakuutusmaksu on alle 53-vuotiaalle yrittäjälle 22,5 %, Yli 53-vuotiaalle 23,85 %. Uusi alle 53-vuotias yrittäjä saa 25 %:n alennuksen 4 vuoden ajan joten hän maksaa 16,875 %. Uusi yli 53-vuotiaan yrittäjän alennettu prosentti on 17,887 %.
- Yrittäjätoiminnan työtulon alaraja on 7 105,84 € / vuosi
- Työtulon enimmäisraja on 161 375,00 € / vuosi
- Alaraja osa-aikaeläkkeen saamiseksi 14 211,69 € / vuosi
- Tapaturmavakuutus (palkkojen ja työn riskin mukaan) 0,3 - 8,0 %

- Yrittäjän sairausvakuutusmaksu 2,19 % (päivärahamaksu 0,97 % ja sairaanhoitomaksu 1,22 %).

(Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen 2012).

Yrittäjän sosiaalikulujen yhteissumma vaihtelee, koska yrittäjä voi ilmoittaa työtuloksi todellisuutta pienemmän summan. Tapaturmavakuutus riippuu työn riskeistä ja vakuutusyhtiöstä. Yrittäjän eläkevakuutusmaksu on vähennyskelpoista, mikä vaikuttaa lopulliseen verotukseen. (Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen 2012b). Verovähennysoikeus laskee yrittäjän todellista YEL- veroprosenttia (LIITE2). Sosiaalikulut voivat olla vuodessa alle 53-vuotiaalle yrittäjälle yhteensä jopa $(161\,375 * 22,5\%) + (161\,375 * 8\%) + (161\,375 * 2,19\%) = 52\,753,5$ euroa. Laskussa 22,5 % on eläkevakuutus, 8 % on tapaturmavakuutus ja 2,19 % on sairausvakuutusmaksu. Sosiaalikulut laskettiin työtulon enimmäisrajasta eli 161 375 eurosta. Yrittäjän laskiessa työtulon rajaksi 7 105,84 euroa, sosiaalikuluja maksetaan vain $(7\,105,84 * 22,5\%) + (7\,105,84 * 8\%) + (7\,105,84 * 2,19\%) = 2\,322,9$ euroa.

Ruotsi

- Vanhuuseläkemaksu	10,21 %
- Leskeneläkemaksuista	1,17 %
- Sairasvakuutusmaksuista	5,11 %
- Vanhempainvakuutusmaksuista	2,60 %
- Työtapaturmavakuutusmaksuista	0,30 %
- Työmarkkinamaksuista	0,37 %
- Yleisistä palkkamaksuista	9,21 %
- Yhteensä	28,97 %

Ruotsissa sosiaalikulujen summa vaihtelee myös. Yrittäjä maksaa sosiaalikulut oma-aloitteisesti nettotulojen eli voiton perusteella. Oma-aloitteiset sosiaaliturvamaksut (egenavgifter) ovat yhteensä 28,97 %. Vuonna 1945 tai sitä ennen syntyneet maksavat 10,21 %, vuonna 1984 tai jälkeen syntyneet maksavat 14,9 %. (Nordisk e-Tax 2011). Yrittäjän sairausvakuutus sisältää 7 karenssipäivää, mikä tarkoittaa, että korvausta ei saa ensimmäiseltä 7 päivältä. Yrittäjä voi myös valita omien karenssipäivien lukumääräksi 14, 30, 60 tai 90 päivää. Sairasvakuutusmaksu alenee karenssipäivien mukaan.

Esimerkiksi 60 karenssipäivää laskee sairaskorvauksen 5,11 %:sta 3,47 %:iin. Vanhuuseläkkeeseen vaikuttaa vakuutetun ikä. (Skatteverket 2012h). Ruotsissa yrittäjä maksaa veroja etukäteen joka kuukausi tuloarvion mukaan. Maksetut verot tasataan toteutuneen tuloksen mukaan. Yrittäjä on oikeutettu jopa 25 % vähennyksiin sosiaalikulunnuksista. Sosiaalikulujen vähentämiseen liittyy ikä- ja tulorajoituksia. Kun sosiaali-, kunnallis- ja valtionvero on maksettu, syntyy veroton voitto. (Verksam 2012c). Vuonna 2012 yrittäjä saa siis tehdä jopa 25 % vähennyksen sosiaalikulunnuksista. Vuonna 1986 tai myöhemmin syntynyt saa 14 % vähennysoikeuden. Yrittäjä, joka maksaa vain eläkemaksua saa vähentää 10 % voittoosuudesta, mistä sosiaalikulunnukset maksetaan. (Skatteverket 2012j). Asiaa tarkennetaan taulukolla (Liite 4) ja voidaan huomata, että vuosien 1946 ja 1984 välisenä aikana syntynyt yrittäjä maksaa sosiaalikuluja 28,97 %, mutta on oikeutettu 22,46 % vähennykseen.

6 YRITYSMUOTOJEN VEROTUS RUOTSISSA

Yrittäjän kannalta verotukseen keskitytään tarkemmin, kun vertaillaan yritysmuotoja Ruotsissa. Tutkimuksen kohteena ovat jälleen yksityinen elinkeinonharjoittaja, henkilöyhtiöt ja yksityinen osakeyhtiö. Suomalaista yritystä verotetaan Ruotsissa, mikäli yritykselle syntyy kiinteä toimipaikka. Tässä tutkimuksen osassa oletetaan, että yritys maksaa veronsa kokonaan Ruotsiin, eli sillä on kiinteä toimipaikka tai yritys on perustettu Ruotsiin. Halutaan selvittää miten yrittäjää verotetaan Ruotsissa ja miten verotus eroaa Suomesta. Tutkitaan yrittäjän mahdollisuuksia verotuksessa Ruotsissa ja miten eri yritysmuodot vaikuttavat siihen. Selvennetään eri verojen suuruuksia Ruotsissa ja verrataan niitä Suomeen. Ei ole tarpeellista tehdä kaikkia samoja laskuesimerkkejä kuin Suomesta, vaan selvitetään osa verotuksen eroista suoraan niiden arvojen avulla. Joitakin esimerkkejä on kuitenkin tuotava esiin laskutoimituksien muodossa.

Ruotsissa liiketoimintaa suunnitteleva kohtaa eri sääntöjä riippuen yrittäjän kansalaisuudesta. Säännöt riippuvat siitä, onko yrittäjä pohjoismainen (Tanska, Suomi, Norja ja Islanti), EU:n kansalainen vai tuleeko yrittäjä EU:n ulkopuolelta. Pohjoismaista yrittäjää kohdellaan kuten Ruotsin omaa kansalaista. Tulee siis rekisteröityä yritysverovelvolliseksi (F-skatt) ja arvonlisäverovelvolliseksi Ruotsin veroviranomaisille. Pohjoismaiden kansalaisilta ei vaadita rekisteröitymistä maahanmuuttovirastoon. (Verksamt 2012a). Suomen kansalaisena yrittäjä ei tarvitse erityistä lupaa yritystoiminnalleen, mutta yrityksen tulee siis kuitenkin rekisteröityä Ruotsin veroviranomaisille (Migrationsverket 2012). Liiketoimintaa voi harjoittaa ulkomailla eri tavoin, kuten esimerkiksi harjoittaa pelkkää vientiä ilman toimipaikkaa. Voidaan myös perustaa kiinteä toimipaikka sivuliikkeen tai edustajan avulla. On myös mahdollista perustaa erillinen yhtiö kohdevaltioon tai toimia yhteistyössä eri yritysten kanssa eli perustamalla ns. joint venturen. Toimintamuodon valinnalla on yrittäjälle suuri merkitys, koska se vaikuttaa verotukseen. (Helminen, 2012).

6.1 Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Ruotsissa elinkeinonharjoittaja voi rekisteröidä yrityksen yhtiövirastoon (bolagsverket) ja joissakin tapauksissa sitä myös vaaditaan. Rekisteröinti tuo oikeuden nimeen, mitä käytetään markkinoilla toimiessa. Yksityinen elinkeinonharjoittaja (ruots. enskild näringsverksamhet) toimii itsenäisesti ja on vastuussa yrityksestä. Omistajan ja yrityksen välillä ei ole selvää rajaa puhuttaessa vastuusta ja velvoitteista. Yrittäjä on vastuussa yrityksen veloista ja sopimuksista luonnollisena henkilönä. Yrittäjä voi palkata työvoimaa, mutta ensin tulee rekisteröityä työnantajaksi Ruotsin veroviranomaisille. (Verksam 2012b).

Elinkeinonharjoittajaa verotetaan palvelun, pääoman ja liiketoiminnan mukaan eri tulolähteinä. Pääomaveroa maksetaan vain siihen kuuluvasta voitosta, kuten esimerkiksi omaisuuden myymisestä. (Skatteverket 2012k). Yrittäjä voi kuitenkin erikseen hakea myös pääomavero-osuutta, mikä perustuu yrityksen varallisuuteen. Yrittäjä voi siirtää tuloksesta pääoma-osuudeksi 7,84 % yrityksen varallisuudesta. Siirron yhteydessä syntyy pääomatulo-osuus ja ansiotulona verotettava osuus pienenee. Sääntö pätee myös henkilö- ja osakeyhtiöön. (Skatteverket 2012n). Elinkeinonharjoittajaa verotetaan sen voitosta. Yrittäjä on oikeutettu normaalisti jopa 25 %:n vähennykseen sosiaalikuluihinsa. Vähennys tapahtuu voitto-osuudesta eli verotettavaa voittoa vähennetään. Sosiaalikulusta voi saada alennusta, kuten aikaisemmin mainittiin. (Skatteverket 2012c). Lasketaan havainnollistava esimerkki yksityisen elinkeinonharjoittajan verotuksesta Ruotsissa. Ruotsin kruunun kurssi on 8,6591 (Euroopan keskuspankki 2012). Yrittäjä tekee 50 000 euron eli $(50\,000 * 8,6591)$ 434 150 Ruotsin kruunun voiton. Yrittäjän nettovarallisuus on 60 000 eli $(60\,000 * 8,6591)$ 519 546 Ruotsin kruunua. Käytetään siis samoja arvoja kuin Suomenkin esimerkeissä, mutta paikallisessa valuutassa.

Tapahtuma	Arvot	Maksetut verot
Voitto	432 955 SEK	
Sosiaalikulutusvähennys	$432\,955 * 22,46\% = 97\,241,69$ SEK	
Ylijäämä	$432\,955 - 97\,241,69 = 335\,713,31$ SEK	
Perusvähennys (Liite 5)	$335\,713,31 - 14\,000 = 321\,713,31$ SEK	
Verotettava tulo	321 713,31 SEK	
Sosiaalikulut	$321\,713,31 * 28,97\%$	93 200,35 SEK
Kunnallisvero	$321\,713,31 * 31,60\%$	101 661,40 SEK
Kirkollisvero	$321\,713,31 * 1\%$	3 217,13 SEK
Valtionvero	alaraja 401 100 SEK	0 SEK
Yhteensä		198 078,88 SEK

Esimerkin laskut perustuvat aikaisemmin annettuihin arvoihin. Laskun kulku perustuu kuitenkin Ruotsalaisen, www.verksamt.se Internet-sivuston tarjoamaan esimerkkiin (Liite 6). Laskussa voittoa oli kertynyt 432 955 Ruotsin kruunua, lyhenne SEK. Sosiaalikulusta johtuva vähennys on 22,46 % eli 97 241,69 SEK. Saadaan ylijäämä, josta vähennetään jälleen perusvähennys (liite 5) taulukon mukaan eli 14 000 SEK. Verotettavaa tuloa jää 321 713,31 SEK. Lasketaan sosiaalikulut, kunnallisvero ja kirkollisvero. Valtionveroa ei kerry maksettavaksi, koska sen alaraja on 401 100 SEK. Veroja maksetaan esimerkissä 198 078,88 SEK. Veroprosentiksi saadaan $198\,078,88 / 432\,995 * 100 = 45,75\%$.

6.2 Henkilöyhtiöt

Ruotsissa henkilöyhtiöitä ovat handelsbolag eli avoin yhtiö ja kommanditbolag eli kommandiittiyhtiö. Avoimessa yhtiössä on kaksi tai useampi yhtiömies. Yhtiömiehet ovat henkilökohtaisessa vastuussa yhtiön velvoitteista. (Bolagsverket 2012a). Kommandiittiyhtiössä on oltava kaksi tai useampi yhtiömies. Yhtiössä täytyy olla vastuunalainen ja äänetön yhtiömies. Kommandiittiyhtiö on avoimen yhtiön yksi muoto. (Bolagsverket 2012b). Henkilöyhtiöt ovat Ruotsissa samankaltaisia kuin Suomessakin, mutta tutkitaan asiaa pidemmälle keskittymällä verotukseen.

Vastuunalaisen yhtiömiehen verotus on monessa mielessä samanlainen kuin yksityisellä elinkeinonharjoittajalla. Yhtiön pääomatulot verotetaan erikseen pääomatulona ja niitä ei liitetä yhtiön liiketoiminnan verotettavaan voittoon. Yhtiömiehet nostavat varat yksityisottoina. Juridinen henkilö saa myös voitto-osuuden yhtiön tuloksesta, mikä verotetaan sen omana liiketulona. Voitto jaetaan yhtiömiesten kesken tasan, ellei yhtiösopimuksessa ole määrätty toisin. (Skatteverket 2012m). Kuten Suomenkin esimerkissä on tarkoituksenmukaista keskittyä luonnollisen yhtiömiehen verotukseen. Aikaisemmin mainittiin, että verotus muistuttaa yksityisen elinkeinonharjoittajan verotusta. Yhtiömiehen yksityisottojen verotuksen kulku on samanlainen kuin aikaisemmassa esimerkkilaskussa yksityisestä elinkeinonharjoittajasta.

6.3 Osakeyhtiö

Yritysmuotona osakeyhtiössä voi olla yksi tai useampi omistaja. Ruotsissakin yhtiö on juridinen henkilö ja se maksaa yhteisöveroa. Yrityksen perustamiseen vaaditaan 50 000 Ruotsin kruunua alkupääomaa. (Skatteverket 2011). Osakeyhtiöstä on olemassa oma muotonsa, missä verotussäännökset muuttuvat. Yksityinen osakeyhtiö, missä on enintään neljä osaomistajaa, joilla on yli 50 % osakkeista, on ruotsiksi *fåmansföretag*. Kyseistä yritysmuotoa voisi luonnehtia vähämiehiseksi rajoitetuksi yhtiömuodoksi, jonka omistajilla on erityissäntöjä verotuksessa. Säännöt koskevat lähinnä osinkojen ja yhtiön myymiseen liittyvää verotusta. Sääntöjen tarkoituksena on vähentää ansiotulo-osuuden määrää. (Skatteverket 2010). Osinkoja verotetaan ansio- ja pääomatuloverona. Tietyn rajan ylittävältä osalta osinkoja verotetaan ansiotulona. Kyseinen osinkoraja on ruotsiksi *gränsbeloppet* ja se lasketaan kahdella eri tavalla. Pääsääntönä on, että yhtiön osaomistajan osakkeiden eli omistuksen määrä lasketaan suhteessa yrityksen tuloon. Omistaja voi säästää osan osinko-oikeudestaan ensi tilikaudelle, jolloin kyseinen osuus kasvaa seuraavalla tilikaudella 5,84 %. Toista sääntöä kutsutaan yksinkertaistamisäännöksi, missä osingon rajana on 127 750 Ruotsin kruunua. Osinkoraja jaetaan omistajan osakkeiden osuudella. Esimerkiksi yrittäjä, joka omistaa 40 % osakkeista, osinkorajaksi saadaan $127\,750 * 0,4 = 51\,100$ SEK. Yrityksen jättäessä käyttämättä osinko-osuutta, säästetty osuus karttuu 5,84 %. Aikaisemmin mainittuun pääsääntöön liittyy säästetyn osinko-osuuden lisäksi hankintakustannukset ja palkkavaraukset. Yrityksen hankinnoista 11,84 % ja palkkojen maksamista varten varatut

varat sekä 25 % maksetuista palkoista lisätään osinkorajaan. Maksettujen palkkojen noustessa yli 3,066 miljoonan kruunun, voidaan tehdä ylimääräinen 25 % lisäys osinkorajaan. Palkkojen lisääminen osinkorajaan edellyttää, että yrittäjä on itse jostanut palkkaa yrityksestä vähintään 511 000 kruunua tai 306 600 kruunua ja 5 % kaikista maksetuista palkoista. (Skatteverket 2012o).

Osinkorajan avulla yrittäjä voi saada varoja pienimmällä mahdollisella verorasituksella, kun rajan puitteissa nostettua osinkoa verotetaan 20 %. Rajan säätämisessä puhutaan 3:12-säännöstä, mikä on suunniteltu erottamaan osinkotulot ansiotuloista. (PWC 2012). Tutkitaan kyseistä rajoitettua osakeyhtiön muotoa ja sen verotusta, koska tutkimuksessa halutaan keskittyä pieneen yritykseen. Kun osinkojen 20 % veron pääomatulo-osuus on laskettu, jää jäljelle ansiotulo-osuus (Skatteverket 2012o). Suomessa osingon pääomatulo-osuuteen vaikuttaa nettovarallisuus, mutta Ruotsissa sama vaikutus tulee osinkorajasta. Lähtökohdat ovat kuitenkin hyvin erilaisia, mutta verotuksen kulku tulee molemmista selville. Ruotsissa yrittäjä, joka on jättänyt palkkavarauksen, säästänyt osinko-osuutta ja tehnyt hankintoja, nostattaa pääsäännön mukaisesti osinko-osuuttaan. Lasketaan esimerkki tilanteesta, missä osinkoraja olisi sama kuin nettovarallisuus aikaisemmissa esimerkeissä. Yrittäjän tulo-osuutena käytetään myös samaa arvoa kuin aikaisemmissa esimerkeissä. Verotettava tulo on 434 150 kruunua ja varallisuutena laskelmassa käytetään 519 546 kruunua.

Tapahtuma	Arvot	Maksetut verot
Voitto	434 150 SEK	
Lähdevero	$434\,150 * 26,3\%$	114 181,45 SEK
Osinkoraja	519 546 SEK	
Osinko-osuus	$434\,150 - 114\,181,45 = 319\,968,55$ SEK	
Osinko	$319\,968,55 * 20\%$	63 993,71 SEK
Yhteensä		178 175,16 SEK

Osakeyhtiötä verotetaan 26,3 % yhteisöverolla. Osinkoa jää verotettavaksi tämän jälkeen 319 968,55 SEK. Osinko on esimerkissä vähemmän kuin osinkoraja, joten sitä verotetaan kokonaisuudessaan 20 % eli 63 993,71 SEK. Veroja kertyy maksettavaksi yhteensä $114\,181,45 + 63\,993,71 = 178\,175,18$ SEK. Veroprosentti on $178\,175,18 /$

$434\,150 * 100 = 41,04\%$. Esimerkissä oli käytetty ääriesimerkkiä osingon verotuksesta kun osinkoraja on nostettu vastaamaan Suomen esimerkkiä nettovarallisuudesta. Osinkoa nostettaisiin todennäköisesti enemmän kuin osinkoraja olisi todellisuudessa, joten ylimenevältä osalta jouduttaisiin maksamaan ansiotuloveroa. Ruotsalaisen osakeyhtiöpalvelun Aktiebolagstjänstin (2012), mukaan Ruotsin 26,3 %:n yhteisöveroa lasketaan 22 %:iin vuonna 2013. Muutokseen vaikuttaa EU:n myötä syntynyt yritysten verotuksen kansainvälinen kilpailu. Vuonna 2009 Ruotsin yhteisövero oli 28 %. Lasketaan aikaisempi esimerkkilasku uudestaan tulevalla yhteisöveroprosentilla.

Tapahtuma	Arvot	Maksetut verot
Voitto	434 150 SEK	
Lähdevero	$434\,150 * 22\%$	95 513 SEK
Osinkoraja	519 546 SEK	
Osinko-osuus	$434\,150 - 95\,513 = 338\,637$ SEK	
Osinko	$338\,637 * 20\%$	67 727,40 SEK
Yhteensä		163 240,40 SEK

Uuden yhteisöveroprosentin myötä verotus kevenee. Ainoa muutos edelliseen laskuesimerkkiin on yhteisöveron pieneneminen 22 prosenttiin. Veroprosentiksi saadaan nyt $163\,240,40 / 434\,150 * 100 = 37,6\%$. Yhteisöveron alentuminen vaikuttaa kokonaisuuteen. Taloussanomien (2012) tarkentaa, että veron alentamisella haetaan kasvua ja ulkomaisia investointeja.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Opinnäytetyön tarkoituksena ja tavoitteena oli selvittää yritysmuodon mahdollisia vaikutuksia verotukseen Suomessa ja Ruotsissa. Haluttiin myös tutkia eri mahdollisuuksia yritysmuodoissa ja siksi asiaa havainnollistettiin eri esimerkein. Yritysmuotojen verotusta verrataan myös keskenään laskuesimerkkien avulla. Laskujen perusteella nähdään verotus vain tietyllä tulotasolla, mutta verotukseen vaikuttavat tekijät ovat kuitenkin selvitetty. Tutkittiin myös, miten asiat toimivat Ruotsissa. Tavoitteena oli selvittää, onko Ruotsi verotuksellisesti mahdollisuus yksittäisen yrittäjän näkökulmasta.

Tutkimusta tehtiin kahdella eri tutkimusmenetelmällä. Määrällistä eli kvantitatiivista tutkimusmenetelmää käytettiin tarkkojen säädöksiä ja lukujen tulkintaan. Verotusta tutkiessa tuli ensin selvittää veroprosentit ja verotuksen kulku, joten täytyi keskittyä informaatioon neutraalisti. Laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä sisältyi tutkimukseen, kun asiaa lähdettiin purkamaan yksittäisen yrittäjän näkökulmasta. Esimerkit ja laskut perustuvat määrällisen tutkimusmenetelmän kautta saatuihin arvoihin, mutta haluttiin saada sellaiset asiat esille, jotka vaikuttavat yksittäiseen yrittäjään eniten. Laadullisen tutkimusmenetelmän kautta pyritään vastaamaan tutkimuskysymyksiin ja yrittäjä on niiden keskipisteenä. Opinnäytetyön alussa tutkittiin yritysmuotoja Suomessa. Käytiin läpi yksityinen elinkeinonharjoittaja, henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. Ensimmäisenä otettiin selvää yritysmuotojen eroavaisuuksista yleisesti, minkä jälkeen tutkittiin niiden verotusta.

Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotuksen mahdollisuudet rajoittuvat pääomatulo-osuuteen. Palkkaa ei nosteta, vaan koko yrityksen tulos verotetaan yrittäjän yksityisottoina. Yrittäjä voi valita pääomatulo-osuuden 0 %:n, 10 %:n tai 20 %:n väliltä. Valintaan vaikuttaa yrityksen nettovarallisuus, koska pääomatulo perustuu sen suuruuteen. Pääomatuloa verotetaan 50 000 euroon asti 30 % ja sen ylittävältä osalta 32 %. Yrittäjän kannattaa nostaa ansiotuloa veron ollessa pääomatuloveroa pienempää. Voidaan huomata, että esimerkkitapauksessa yrittäjä saavuttaa pienimmän verorasituksen 20 %:n pääomaverosuudella. Pääomatulo-osuus laskee ansiotuloverosuutta, joten verotus voi keventyä. Nettovarallisuuden kartuttaminen voi olla vaikeaa, koska yrittäjä ei voi jättää tuloksestaan varoja yrityksen tilille. Varallisuus karttuu siis yrityksen hankkiessa pääomaa ja maksaessa palkkoja. Verotuksellisesti

nettovarallisuuden kanssa ei ole suuria mahdollisuuksia. Yrittäjä voi kuitenkin tehdä puolisonsa kanssa tulon jakauman, missä tulo jaetaan verotettavaksi heidän kesken. Pienempi tulo vaikuttaa progressiiviseen ansiotuloveroon. Yksityinen elinkeinonharjoittaja kartuttaa nettovarallisuuttaan 30 % maksetuista palkoista. Yrittäjä, jonka liiketoiminta vaatii paljon työvoimaa, voi tässä yritysmuodossa saavuttaa pienen verorasituksen pääomaosuuden avulla.

Henkilöyhtiöissä verotus eroaa yksityisestä elinkeinonharjoittajasta lähinnä siinä, että yhtiömiehet voivat nostaa yrityksestä palkkaa. Tutkimuksessa pohdittiin palkan vaikutusta nettovarallisuuteen. Mainittiin, että palkkojen myötä varallisuus karttuu 30 % maksetuista palkoista. Samalla yrityksen täytyy kuitenkin maksaa sosiaalikuluja. Avoimessa yhtiössä ja kommandiittiyhtiössä on monta yhtiömiestä. Varojen jakaminen ja verotus tulee suunnitella yhtiökohtaisesti yhdessä yhtiömiesten kesken. Yrityksen nettovarallisuus on myös henkilöyhtiöissä merkittävässä roolissa varojen jakamisessa, koska se vaikuttaa yksityisottojen pääomatulo-osuuteen. Henkilöyhtiössä yhtiömies nostaa yksityisottoja 20 % pääomatulo-osuudella nettovarallisuudesta. Yksityinen elinkeinonharjoittaja voi valita prosentit, mutta henkilöyhtiössä se on vakio. Pienelle yritykselle tästä erosta saattaa koitua ongelma jos tulot ovat pienet ja pääomatulon verokanta nostaa verorasitusta. Vaihtoehtona on tosin nostaa palkkaa. Yksityisotto voi olla verotuksellisesti edullisinta jos yrityksellä on nettovarallisuutta. Palkan sosiaalikulut ja progressiivinen verotus nousee nopeasti pääomatuloa suuremmaksi.

Osakeyhtiön verotuksessa löytyy paljon vaihtoehtoja. Osakeyhtiössä yrittäjä voi nostaa palkkaa tai osinkoa. Palkkaan liittyy omat veronsa, mutta osakeyhtiössä sille syntyy oma merkityksensä. Osakeyhtiön ollessa itse verovelvollinen, maksetaan sen tuloksesta 24,5 % yhteisövero. Maksettu palkka on vähennyskelpoinen erä, joten sitä ei sisällytetä yrityksen tulokseen. Maksamalla palkkaa yhteisöverolta vältytään. Yrittäjän nostaessa varoja osinkona verotukseen vaikuttaa jälleen vahvasti yrityksen ja yrittäjän osakkeiden matemaattinen arvo eli toisin sanoen nettovarallisuus. Osingon verotus on monipuolista kun se jaetaan verotettavaksi verottoman osuuden lisäksi ansio- ja pääomatulona. Osakeyhtiön esimerkkilaskelmista voidaan huomata, että joissakin tapauksissa kannattaa nostaa sekä palkkaa, että osinkoa. Esimerkissä kevein verotus saavutettiin nostamalla puolet osinkona ja puolet palkkana. Kokonaan osinkona nostetut varat olivat

verotuksellisesti kalliimpi tapa kuin kokonaan palkkana nostetut varat. On huomioitava, että esimerkit kuvaavat yrityksen verotuksen kulkua yleisellä tasolla. Yrityksen verotus on aina yrityskohtainen tapahtuma, missä tarvitaan tarkkoja arvoja. Voidaan kuitenkin mainita, että osinkojen verovapaa osa kannattaa käyttää. Yrittäjän osakkeiden matemaattisesta arvosta 9 % on verovapaata aina 60 000 euroon saakka. Puhutaan verovapaasta osasta, mutta täytyy muistaa, että osinko vaatii aina yhteisöveron maksamisen ennen sen jakamista. Maksetaan 24,5 %:n yhteisövero ja yrittäjän osakkeiden matemaattisesta arvosta riippuen voidaan nostaa osinkoa pienemmällä veroprosentilla. Kyseistä tapaa kannattaakin miettiä yhdessä palkan kanssa. Pienen palkan nostaminen on verotuksellisesti edullisempaa yksinkertaisesti ansiotulovero jää 24,5 %:n alapuolelle. Kyseisessä tilanteessa on tosin todennäköistä, että yrittäjän osakkeiden matemaattinen arvo on pieni, joten osingon verovapaa osuus jäisi muutenkin pieneksi. Suuremmissa osakeyhtiöissä nettovarallisuus on ratkaiseva verotuksen kannalta. Toisaalta palkkaa kannattaa nostaa 24,5 % ansiotuloveroon saakka ja kartuttamalla nettovarallisuutta pyrkiä mahdollisimman suureen verottomaan osinkoon. Palkka on vähennyskelpoinen erä ja osinko ei ole. Yhteisöveron alainen tulo pienenee kun maksetaan palkkaa, mutta niin pienenee jaettava osinkokin.

Tutkimuksessa käsiteltävien yritysmuotojen vertailu keskenään vaatii monta näkökulmaa. Käsiteltiin silti asiaa vain yhdestä eli verotuksen näkökulmasta. Kaikissa esimerkkilaskuissa käytettiin samoja arvoja. Toiminimessä on sama tulo-osuus ja nettovarallisuus kuin osakeyhtiössäkin. Yksityinen elinkeinonharjoittaja sai annetuilla arvoilla alemman verorasitteen melkein kaikissa esimerkeissä. Esimerkissä varojen nostamisesta kokonaan palkkana maksetut verot olivat tietysti saman verran. On pääteltävissä, että 50 000 euron tulo-osuudella ja 60 000 euron nettovarallisuudella pärjää verotuksessa paremmin yksityisenä elinkeinonharjoittajana kuin osakeyhtiönä. Erotukseen vaikuttaa selvästi nettovarallisuuden merkitys osakeyhtiön verotukseen. Nettovarallisuudessa varojen arvostaminen vaihtelee yritysmuodoittain. Liikkeen- tai ammatinharjoittajan pankkitilejä ei lasketa yrityksen varoiksi. Osakeyhtiössä on mahdollista jättää varoja jakamatta omistajille, jolloin varat jäävät yhtiön varallisuudeksi. Toisaalta osakeyhtiössä maksetut palkat eivät vaikuta varallisuuteen. Liiketoiminnan muoto ja ala vaikuttavat siis varallisuuteen. Ammatinharjoittaja, joka toimii paljon työntekijöitä vaativalla alalla voi hyötyä verotuksessa paremmin kuin

vastaava yrittäjä osakeyhtiössä. Nettovarallisuuden pohjautuvaan vertailuun liittyy monta asetusta ja sääntöä.

Kasvavan yrityksen voisi kuvitella muuttuvan osakeyhtiöksi juuri nettovarallisuuden ja osinkojen vuoksi kun ajatellaan verotusta. Kasvu on oma tutkimuksen kohteensa, mutta siinä on tärkeitä huomioida verotuksen yhteys. Menestyvän yrityksen haaliessa omaisuutta, sen verotus voi keventyä nettovarallisuuden kasvaessa. Pääomatulojen osuus kasvaa myös yksityisellä elinkeinonharjoittajalla ja henkilöyhtiöissä. Osakeyhtiön osingon verovapaa osuus niin ikään suurenee. Kasvavassa yrityksessä kannattaakin keskittyä tulevaisuuteen ja kerätä varallisuutta kevyemmän verotuksen toivossa. Osakeyhtiössä varallisuuden kartuttaminen on helpompaa, koska se voi toimia laajemmin ja sen voitto luetaan varallisuudeksi.

Tutkittiin myös yrittäjän ansiotuloverotusta ja palkan luonnetta. Eri esimerkeissä yrittäjän nostamia varoja verotettiin ansiotuloverona kaikissa yritysmuodoissa. Ansiotulo on progressiivista eli veroprosentti suurenee suhteessa tuloihin. Yrittäjän kannattaa pyrkiä saavuttamaan suuri pääomavero-osuus aina niin kauan kun ansiotulovero on sitä suurempaa. Yksittäinen yrittäjä ja yritys joutuvat miettimään palkan aiheuttamia sosiaalikulujensa. Yritys, joka maksaa palkkaa joutuu myös maksamaan sosiaalikuluja maksetuista palkoista omistajalle jos se ei ole yrittäjä vaan palkansaaja. Yrittäjän kannattaa verotuksen lisäksi miettiä omaa sosiaaliturvaa, kuten eläkettä. Pieni veroaste voi olla joissain tapauksissa vahingollinen yksittäiselle yrittäjälle, mikäli sosiaalikuluja ei makseta.

Yritysten kohtaama verotus Ruotsissa on erilaista kuin Suomessa. Yksityinen elinkeinonharjoittaja ja henkilöyhtiöt maksavat sosiaalikuluja koko tulostaan kun Suomessa YEL- vakuutettu voi valita tulon määräksi todellisuutta pienemmän määrän. Sosiaalikuluihin vaikuttaa hyvin moni tekijä, joten vertailu on vaikeaa. Voidaan todeta, että sosiaalikulut nostattavat yrittäjän palkan ja yksityisottojen verorasitusta huomattavasti. Ansiotuloa vertaillessa on huomioitava myös pääomatulo-osuuden vaikutus. Ruotsin esimerkissä yksityisestä elinkeinonharjoittajasta tai henkilöyhtiön osakkaasta ei laskettu pääomatulo-osuuden vaikutusta verotukseen. Verotuksen erot ovat siitä huolimatta nähtävissä. Suomen esimerkissä elinkeinonharjoittaja maksaa yksityisotoistaan veroa $16\,201,3 / 50\,000 = 32,4 \%$ veroa kun Ruotsissa samassa

tilanteessa maksettiin 45,75 %. Sosiaalikulunnuksia ei kuitenkaan huomioitu Suomen esimerkissä kokonaisuudessaan, koska se ei vaikuttanut yritysmuotojen vertailemiseen. Voidaan kuitenkin huomata, että yrittäjä voi vaikuttaa maksamiinsa sosiaalikuluihin molemmissa maissa. Ruotsissa sosiaalikuluja voi alentaa mm. karenssipäivien avulla ja Suomessa voi asettaa alhaisen tulotason. Pääomatulo-osuuden todettiin Suomen esimerkeissä vaikuttavan verotukseen. Ruotsissa vastaavasti yrityksen varallisuudesta vain 7,84 % verotetaan pääomatulona. Kyseinen vertailukohta on suuri kun Suomessa nettovarallisuudesta voidaan verottaa jopa 20 % pääomatulona.

Osakeyhtiön verotus on Ruotsissa erilaista Suomeen verrattuna. Molemmissa maksetaan kuitenkin yhtiönä veroa. Osakeyhtiö maksaa Ruotsissa 26,3 % yhteisöveroa kun vastaava prosentti on Suomessa 24,5 %. Ruotsissa kyseistä veroa ollaan kuitenkin laskemassa 22 %:iin. Pienen yhtiön näkökulmasta tehdyn tutkimuksen avulla löydettiin eroja verorasituksessa Suomen ja Ruotsin välillä. Ruotsissa osingon verotus perustuu osinkorajaan. Parhaimmassa mahdollisessa tapauksessa nostettua osinkoa verotetaan vain 20 %, mikäli se ei ylitä osinkorajaa. Esimerkilaskussa esitettiin osingon jakamista omistajalle osinkorajan puitteissa. Yhteisöveron ollessa 26,3 %, osingosta maksetaan veroja 41,04 %. Verouudistuksen myötä yhteisövero alenee 22 %:iin, joten osingosta tullaan maksamaan veroja samassa tilanteessa 37,6 %. Ruotsin alennettu yhteisövero ei silti pärjää verovertailussa Suomelle pienen osakeyhtiön näkökulmasta. Pienen yrityksen kannattaa todennäköisesti yrittää pitää toimipaikkansa Suomessa ja maksaa veronsa Suomeen.

Tutkimuksen yksi tavoite oli antaa yleinen kuva yritysverotuksesta. Verotus on ennen kaikkea monimutkainen tutkimuksen aihe ja siihen liittyy monta asiaa. Tämän tutkimuksen perusteella on aihetta lisätutkimukselle nettovarallisuudesta ja siitä, miten varoja arvostetaan eri yritysmuodoissa Suomessa ja Ruotsissa. Varojen arvostaminen vaatii syvällisemmän otannan, jotta yrittäjä kykenisi vertailemaan yritysmuotoja keskenään tässäkin suhteessa.

Ruotsin yrittäjän maksamat sosiaalikulunnukset ovat niin erilaisia Suomeen verrattuna, että tutkimusta voitaisiin jatkaa tästäkin aiheesta. Sosiaalikulunnusten myötä nähtiin, että ansiotuloverotus oli Ruotsissa korkeampaa kuin Suomessa. Sosiaalikulunnukset ja palkan veroprosentti eivät kuitenkaan välttämättä kerro kaikkea. Tutkimusta voitaisiin

tehdä maiden välillä myös esimerkiksi palkkojen suuruudesta, valuutan vaikutuksista, ostovoimasta ja sosiaalietuksista suhteessa niiden maksuihin.

LÄHTEET

Painetut

Immonen Raimo, 2002. Yritysmuodot ja liiketoiminta. Kauppakaari Oyj, Helsinki.

Järvenoja Markku, 1999. Yrityksen uusi verosuunnittelu. Ajatus kirjat. Helsinki.

Kananen Jorma 2008. Kvantti. Kvantitatiivinen tutkimus alusta loppuun. Jyväskylä.
Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja.

Kukkonen Matti, Walden Risto 2010. Elinkeinoverolaki käytännössä. WSOY, Helsinki.

Myrsky Matti, Ossa Jaakko 2008. Verotuksen perusteet. Talentum, Helsinki.

Niskakangas Heikki 2005. Johdatus Suomen verojärjestelmään. 2, uudistettu painos.
WSOY, Helsinki.

Ossa Jaakko, Saarnilehto Ari, Villa Seppo 2007. Yritysmuodot – toiminta, rahoitus ja
verotus. WSOY, Helsinki.

Villa Seppo 2006. Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. 3, uudistettu painos. Talentum, Helsinki.

Painamattomat

Aktiobolagstjänst 2012. Bolagsskatten föreslås sänkt till 22 %. Luettu 25.10.2012.

<<http://www.ab.se/bolagsskatten-foreslas-sankt-till-22/5833>>

Bolagsverket 2012a. Vad är ett handelsbolag? Luettu 16.10.2012.

<<http://bolagsverket.se/ff/foretagsformer/handelsbolag/vad-1.3453>>

Bolagsverket 2012b. Vad är ett kommanditbolag? Luettu 16.10.2012.

<<http://bolagsverket.se/ff/foretagsformer/kommanditbolag/vad-1.3241>>

Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen 2012a. Sosiaalivakuutusmaksut ja avainluvut 2012.

Luettu 3.9.2012.

<http://www.ilmarinen.fi/Production/fi/x_pdf_liitteet_julkaisut/sosmaksut_2012.pdf>

Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen 2012b. Verovähennysoikeuden vaikutus YEL-maksuun
vuonna 2012. Luettu 3.9.2012.

<http://www.ilmarinen.fi/Production/fi/x_pdf_liitteet/verovahennystaulukko1.pdf>

Euroopan keskuspankki 2012. Euro foreign exchange reference rates as at 15 October 2012. Luettu 15.10.2012.

<<http://www.ecb.int/stats/exchange/eurofxref/html/index.en.html>>

Finlex. Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624. Luettu 2.4.2012.

<[http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060624?search\[type\]=pika&search\[pika\]=osakeyhti%C3%B6laki](http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060624?search[type]=pika&search[pika]=osakeyhti%C3%B6laki)>

Helminen Marjaana 2012. Kansainvälinen verotus. Online-teos. Luettu 17.9.2012.

<<http://onlinepalvelu.sanomapro.fi.ez.tokem.fi/?prevpos=kv111.1&page=selain&ts=yo&pos=kv111.13802&offset=0.0>>

Kansaneläkelaitos 2010. Työntekijät ja yrittäjät. Luettu 1.9.2012.

<<http://www.kela.fi/in/internet/suomi.nsf/NET/291007104612HS?OpenDocument#eu>>

Leppiniemi Jarmo, Walden Risto 2012. Tilinpäätös ja verosuunnittelu. Online-teos.

Sanoma Pro Oy, Helsinki. Luettu 1.8.2012.

<<http://onlinepalvelu.sanomapro.fi.ez.tokem.fi/?prevpos=tv111.3078&page=selain&ts=yo&pos=tv111.1&offset=0.0>>

Migrationsverket 2012. Starta eget företag i Sverige. Luettu 17.9.2012.

<<http://www.migrationsverket.se/info/5966.html>>

PWC 2012. Så här beräknas gränsbeloppet. Luettu 21.10.2012.

<<http://www.pwc.se/sv/visionsbyranonline/nyheter/sa-har-beraknas-gransbeloppet.jhtml>>

Skatteverket 2012a. Bo i Finland med näringsverksamhet i Sverige. Luettu 15.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/privat/skatter/arbeteinkomst/internationellt/foretagarbeteifinland/finland/boifinlandmednaringsverksamhetisverige.4.65fc817e1077c25b83280002710.html>>

Skatteverket 2012b. Utländska företag. Luettu 15.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/skatter/internationellt/utlandskaforetag.4.18e1b10334ebe8bc80004949.html>>

Skatteverket 2012c. Fast driftställe i Sverige eller inte. Luettu 16.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/skatter/internationellt/utlandskaforetag/fastdriftstalle.4.71004e4c133e23bf6db800064933.html>>

Skatteverket 2012d. Permanently established in Sweden or not. Luettu 20.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/otherlanguages/inenglish/employersbusinessescorporations/permanentlyestablishedinswedenornot.4.71004e4c133e23bf6db800094764.html>>

Skatteverket 2012e. Tax registration of foreign entrepreneurs. Luettu 20.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/otherlanguages/inenglish/employersbusinessescorporations/taxregistrationofforeignentrepreneurs.4.5fc8c94513259a4ba1d800027632.html#civilregistration>>

Skatteverket 2012f. Momsregler för utländska företagare i Sverige. Luettu 20.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/moms/forutlandskaforetagare.4.166ce5f105dd45b4cb8000145.html>>

Skatteverket 2012g. Belopp och procent - inkomstår 2012. Luettu 28.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/privat/skatter/beloppprocent/2012.4.5fc8c94513259a4ba1d800031879.html#Statliginkomstskattfysiskapersoner>>

Skatteverket 2012h. Egenavgifter. Luettu 28.8.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/forarbetsgivare/socialavgifter/egenavgifter.4.233f91f71260075abe8800020987.html>>

Skatteverket 2012i. 25, 12 eller 6 procent moms? Luettu 1.9.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/moms/vadarmoms/2512eller6procentmoms.4.7459477810df5bccdd480005156.html>>

Skatteverket 2012j. Svar på vanliga frågor. Luettu 1.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/svarpavanligafragor/inkomsteravdrag/foretagavdragfaq/kanjaggoraavdragforegenavgifternaiminna ringsverksamhet.5.18e1b10334ebe8bc8000118940.html>>

Skatteverket 2012k. Skatteregler för enskilda näringsidkare 2012. Luettu 15.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/download/18.71004e4c133e23bf6db800030713/29516.pdf>>

Skatteverket 2012l. Grundavdrag 2012. Luettu 10.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/download/18.71004e4c133e23bf6db80007772/Grundavdrag+2012.pdf>>

Skatteverket 2012m. Skatteregler för delägare i handelsbolag - med deklarationsanvisningar 2012. Luettu 17.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/download/18.71004e4c133e23bf6db800046762/29917.pdf>>

Skatteverket 2012n. Räntefördelning – Deklarera 2012. Luettu 16.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/skatter/deklarera2012/enskildnaringsidkare/dukanpaverkaresultatet/rantefordelning.4.616b78ca12d1247a4b2800035595.html>>

Skatteverket 2012o. Regler för fåmansföretag – Deklarera 2012. Luetu 20.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/fordigsomar/foretagare/delagareifamansforetag.4.1cf57160116817b9766800074.html>>

Skatteverket 2011. Aktiebolag. Luetu 20.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/startadriavaavslutaforetag/foretagsformer/aktiebolag.4.5c13cb6b1198121ee8580002546.html>>

Skatteverket 2010. Fåmansföretag. Luetu 20.10.2012.

<<http://www.skatteverket.se/foretagorganisationer/startadriavaavslutaforetag/foretagsformer/aktiebolag/famansforetag.4.6efe6285127ab4f1d2580001861.html>>

Statistiska centralbyrån 2012. Kommunalskatterna 2012. Luetu 28.8.2012.

<http://www.scb.se/Pages/PressRelease____326631.aspx>

Suomen Yrittäjät 2012a. Henkilöyhtiöiden verotus. Luetu 13.7.2012.

<<http://www.yrittajat.fi/verotjarahat/verotus/henkiloyhtioidenverotus/>>

Suomen Yrittäjät 2012b. Yrittäjän eläkevakuutus YEL. Luetu 29.8.2012.

<<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/yrittajaihmisena/yelvakuutus/>>

Suomen Yrittäjät 2011. Tärkeitä lukuja 2012. Luetu 20.4.2012.

<<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/tyonantajanabc/tyonantajamaksut/tarkeitalukuja/>>

Suomen Yrittäjät 2010. Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotus. Luetu 6.4.2012

<<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/verotjarahat/verotus/elinkeinonharjoittajanverotus/>>

Suomen yrittäjät 2009a. Yksityinen elinkeinonharjoittaja. Luetu 1.4.2012.

<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/yritystoiminnanabc/yritysmuodot_ja_liiketoiminta/Yksityinen_elinkeinoharjoittaja/>

Suomen yrittäjät 2009b. Avoin yhtiö. Luetu 1.4.2012. <http://www.yrittajat.fi/fi-FI/yritystoiminnanabc/yritysmuodot_ja_liiketoiminta/avoin_yhtio/>

Svenska kyrkan 2012. Kyrkoavgiften. Luetu 28.8.2012.

<<http://www.svenskakyrkan.se/default.aspx?id=655252>>

Taloussanommat 2012. Ruotsi laskee yritysveron 22 prosenttiin. Luetu 25.10.2012.

- <<http://www.taloussanomat.fi/ulkomaat/2012/09/13/ruotsi-laskee-yritysveron-22-prosenttiin/201237711/12>>
- Tilastokeskus 2012. Uusia yrityksiä lähes kaksi tuhatta vähemmän. Luettu 10.4.2012.
<http://www.stat.fi/til/aly/2011/03/aly_2011_03_2012-01-26_tie_001_fi.html>
- Tilastokeskus 2005. Kvantitatiivinen ja kvalitatiivinen tutkimus. Luettu 25.9.2012.
<<http://www.stat.fi/tup/verkkokoulu/data/tt/01/04/index.html>>
- Tilastokeskus 2003. Kasvu vaatii yrittäjiä ja innovaatioita. Luettu 10.4.2012.
<http://www.stat.fi/tup/tieto aika/ta_11_03_heikkisal mi.html>
- Tullihallitus 2011. Tilastoyksikkö. Suomen ja Ruotsin välinen kauppa. Luettu 11.4.2012.
<http://www.tulli.fi/fi/tiedotteet/ulkomaankauppatilastot/katsaukset/maat/ruotsi11/liitteet/2011_M09.pdf>
- Valtiovarainministeriö 2012. Ansiotulojen verotus. Luettu 20.4.2012.
<http://www.vm.fi/vm/fi/10_verotus/01_henkiloverotus/01_ansiotulojen_verotus/index.jsp>
- Valtiovarainministeriö 2006. OECD. Luettu 17.8.2012.
<http://www.vm.fi/vm/fi/11_rahoytysmarkkinat/07_kansainvalinen_yhteistyoy/07_oecd/index.jsp>
- Verksamt företagarsajten 2012a. Enskild näringsverksamhet. Luettu 25.9.2012.
<<http://www.verksamt.se/portal/web/guest/starta/foretagsformer/enskild-naringsverksamhet>>
- Verksamt företagassajten 2012b. For foreign citizens. Luettu 26.9.2012.
<http://www.verksamt.se/portal/en_GB/web/international/starting/for-foreign-citizens>
- Verksamt företagssajten 2012c. Skatter och avgifter. Luettu 26.9.2012.
<<http://www.verksamt.se/portal/web/guest/starta/foretagsformer/enskild-firma/skatter-och-avgifter>>
- Verohallinto 2012a. Tuloverotus – liikkeen- ja ammatinharjoittaja. Luettu 5.4.2012.
<http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammattiharjoittaja/Tuloverotus>
- Verohallinto 2012b. Tuloverotus - avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö. Luettu 5.4.2012.

- <http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoim_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Tuloverotus>
- Verohallinto 2012c. Tuloverotus – osakeyhtiö ja osuuskunta. Luettu 6.4.2012.
<http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Tuloverotus>
- Verohallinto 2012d. Osingot listaamattomasta yhtiöstä. Luettu 10.4.2012.
<http://www.vero.fi/fi-FI/Henkilöasiakkaat/Sijoittaminen/Osakkeet_ja_osingot/Osingot_listaat_tomasta_yhtiosta%2811937%29>
- Verohallinto 2011a. Liiketoiminnan harjoittaminen ulkomailla. Luettu 1.4.2012.
<http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Kansainvalinen_toiminta/Liiketoiminnan_harjoittaminen_ulkomailla%2810595%29>
- Verohallinto 2011b. Yrittäjän eläketurva. Luettu 10.4.2012. <http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammattinharjoittaja/Yritys_tyo_nantajana/Yrittajan_elaketurva%289606%29>
- Verohallinto 2011c. Vuoden 2012 Valtion tuloveroasteikko. Luettu 11.4.2012.
<[http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkilöasiakkaan_tuloverotus/Ansiotulot/Vuoden_2012_valtion_tuloveroasteikko\(19395\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkilöasiakkaan_tuloverotus/Ansiotulot/Vuoden_2012_valtion_tuloveroasteikko(19395))>
- Verohallinto 2011d. Avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön nettovarallisuus. Luettu 15.07.2012.
<http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoim_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Tuloverotus/Avoimen_yhtion_tai_kommandiittiyhtion_ne%289385%29>
- Verohallinto 2011e. Liiketoiminnan harjoittaminen ulkomailla. Luettu 15.8.2012.
<http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Kansainvalinen_toiminta/Liiketoiminnan_harjoittaminen_ulkomailla%2810595%29>
- Verohallinto 2011f. Yritysten ulkomaantulojen kaksinkertaisen verotuksen poistaminen. Luettu 15.8.2012. <http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Kansainvalinen_toiminta/Yritysten_ulkomaantulojen_kaksinkertaise%2811928%29>

- Verohallinto 2011g. Yritysten ulkomaantulojen kaksinkertaisen verotuksen poistaminen. Luettu 15.7.2012. <http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Kansainvalinen_toiminta/Yritysten_ulkomaantulojen_kaksinkertaise%2811928%29>
- Verohallinto 2010. Yrityksen perustaminen - avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö. Luettu 20.3.2012. <http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Yrityksen_perustaminen>
- Verohallinto 2010. Henkilöasiakkaan vero-opas 2011. Luettu 28.8.2012. <<http://portal.vero.fi/public/default.aspx?uielementsiz=2&nodeid=8375>>
- Veronmaksajain keskusliitto ry 2012. Kunnallisvero. Luettu 8.10.2012. <<http://www.veronmaksajat.fi/fi-FI/tutkimukset/jatilastot/kunnat/tietoakunnallisverosta/?SetLayoutSuffix=>>>
- Veronmaksajain keskusliitto ry 2012b. Kunnallisveron osuus palkkatuloista eri tulotasoilla 2012. Luettu 8.10.2012. <<http://www.veronmaksajat.fi/File/4d3f1aae-ef96-440d-9d8a-3c47bc070ffc/Kunnallisveron%20osuus%20palkkatulosta.pdf>>
- Veronmaksajain keskusliitto ry 2011. Vähennykset ansiotuloista 2012. Luettu 8.10.2012. <<http://www.veronmaksajat.fi/omatveroasiat/vahennyksetansiotulosta2012>>
- Yle 2009. Harva seurakunta nostaa kirkollisveroa. Luettu 19.4.2012. <http://yle.fi/uutiset/harva_seurakunta_nostaa_kirkollisveroa/1177512>
- Yritys-Suomi. Yritysmuoto. Luettu 5.9.2012. <http://www.yrityssuomi.fi/web/guest/aihe?pp=polku_Yrityksen_perustaminen&ppa=palp_Harkitseminen_ja_suunnittelu&aihe=1000008>

LIITTEET

Liite 1 VUODEN 2012 SUOMEN VALTION TULOVEROASTEIKKO

Liite 2 VEROVÄHENNYSOIKEUDEN VAIKUTUS YEL-MAKSUUN VUONNA
2012

Liite 3 KUNNALLISVERON OSUUS PALKKATULOSTA ERI TULOTASOILLA
2012

Liite 4 YKSITYISEN ELINKEINONHARJOITTAJAN SOSIAALIKULUT JA
VÄHENNYSPROSENTIT RUOTSISSA VUONNA 2012

Liite 5 PERUSVÄHENNYSTAULUKKO RUOTSISSA 2012

Liite 6 YKSITYISEN ELINKEINONHARJOITTAJAN VEROTUS RUOTSISSA
VUONNA 2012

Verotuksessa määrätään ansiotulosta suoritettava progressiivinen tulovero seuraavan asteikon mukaisesti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
16 100—23 900	8	6,5
23 900—39 100	515	17,5
39 100—70 300	3 175	21,5
70 300—	9 883	29,75

(Verohallinto 2011c)

VEROVÄHENNYSOIKEUDEN VAIKUTUS YEL-MAKSUUN VUONNA 2012

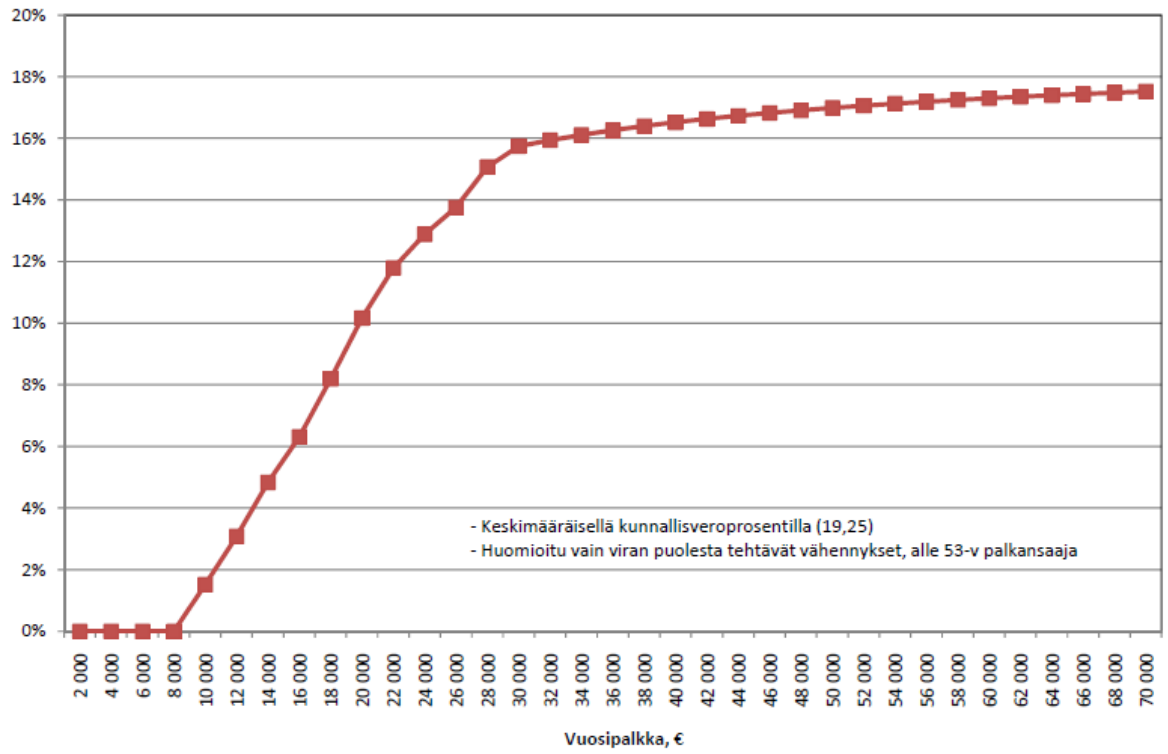
Liite 2

Verovähennysoikeuden vaikutus YEL-maksuun vuonna 2012

Alle 53-vuotias	Työtulo €/v	Maksu ilman verovähennystä		Maksu, kun verovähennys on otettu huomioon		
		YEL-maksu %	YEL-maksu €/v	YEL-maksu €/v	Alennus %	Tosiasiallinen maksu-%
	7 106	22,50	1 599	1 599	0	22,5
	8 000	22,50	1 800	1 719	4	21,5
	10 000	22,50	2 250	1 944	14	19,4
	12 000	22,50	2 700	2 124	21	17,7
	14 000	22,50	3 150	2 337	26	16,7
	16 000	22,50	3 600	2 670	26	16,7
	18 000	22,50	4 050	2 924	28	16,3
	20 000	22,50	4 500	3 129	30	15,7
	22 000	22,50	4 950	3 386	32	15,4
	24 000	22,50	5 400	3 779	30	15,8
	26 000	22,50	5 850	4 038	31	15,5
	28 000	22,50	6 300	4 182	34	14,9
	30 000	22,50	6 750	4 288	36	14,3
	32 000	22,50	7 200	4 394	39	13,7
	34 000	22,50	7 650	4 665	39	13,7
	36 000	22,50	8 100	4 939	39	13,7
	38 000	22,50	8 550	5 214	39	13,7
	40 000	22,50	9 000	5 488	39	13,7
	42 000	22,50	9 450	5 688	40	13,5
	44 000	22,50	9 900	5 883	41	13,4
	46 000	22,50	10 350	6 078	41	13,2
	48 000	22,50	10 800	6 273	42	13,1
	50 000	22,50	11 250	6 468	43	12,9
	55 000	22,50	12 375	7 051	43	12,8
	60 000	22,50	13 500	7 692	43	12,8
	65 000	22,50	14 625	8 333	43	12,8
	70 000	22,50	15 750	8 974	43	12,8
	75 000	22,50	16 875	9 339	45	12,5
	80 000	22,50	18 000	9 571	47	12,0
	85 000	22,50	19 125	9 804	49	11,5
	90 000	22,50	20 250	10 036	50	11,2
	95 000	22,50	21 375	10 416	51	11,0
	100 000	22,50	22 500	10 964	51	11,0
	105 000	22,50	23 625	11 512	51	11,0
	110 000	22,50	24 750	12 061	51	11,0
	115 000	22,50	25 875	12 609	51	11,0
	120 000	22,50	27 000	13 157	51	11,0
	125 000	22,50	28 125	13 705	51	11,0
	130 000	22,50	29 250	14 254	51	11,0
	135 000	22,50	30 375	14 802	51	11,0
	140 000	22,50	31 500	15 350	51	11,0
	145 000	22,50	32 625	15 898	51	11,0
	150 000	22,50	33 750	16 446	51	11,0
	161 375	22,50	36 309	17 694	51	11,0

(Eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen 2012b).

Kunnallisveron osuus palkkatulosta eri tulotasoilla 2012

(Veronmaksajain keskusliitto 2012b).

YKSITYISEN ELINKEINONHARJOITTAJAN KESKIMÄÄRÄISET
SOSIAALIKULUT JA VÄHENNYSPROSENTIT RUOTSISSA VUONNA 2012

Liite 4

Avgiftsuttag avseende	Avgiftsuttag %	Schablonavdrag %
Aktiv näringsverksamhet född 1946 – 1984	28,97	22,46
Aktiv näringsverksamhet född 1938 – 1945	10,21	9,26
Aktiv näringsverksamhet född 1985 eller senare	14,88	12,95
Passiv näringsverksamhet	24,26	19,52

(Skatteverket 2012k).

PERUSVÄHENNYSTAULUKKO RUOTSISSA 2012

Liite 5

1 (3)

GRUNDAVDRAG 2012

Bilaga 1

Tax. ink från	Tax. ink till	Grundavdrag	Tax. ink från	Tax. ink till	Grundavdrag	Tax. ink från	Tax. ink till	Grundavdrag
0	18600	tax ink	70600	71000	24100	98100	98500	29600
18700	44000	18700	71100	71500	24200	98600	99000	29700
44100	44500	18800	71600	72000	24300	99100	99500	29800
44600	45000	18900	72100	72500	24400	99600	100000	29900
45100	45500	19000	72600	73000	24500	100100	100500	30000
45600	46000	19100	73100	73500	24600	100600	101000	30100
46100	46500	19200	73600	74000	24700	101100	101500	30200
46600	47000	19300	74100	74500	24800	101600	102000	30300
47100	47500	19400	74600	75000	24900	102100	102500	30400
47600	48000	19500	75100	75500	25000	102600	103000	30500
48100	48500	19600	75600	76000	25100	103100	103500	30600
48600	49000	19700	76100	76500	25200	103600	104000	30700
49100	49500	19800	76600	77000	25300	104100	104500	30800
49600	50000	19900	77100	77500	25400	104600	105000	30900
50100	50500	20000	77600	78000	25500	105100	105500	31000
50600	51000	20100	78100	78500	25600	105600	106000	31100
51100	51500	20200	78600	79000	25700	106100	106500	31200
51600	52000	20300	79100	79500	25800	106600	107000	31300
52100	52500	20400	79600	80000	25900	107100	107500	31400
52600	53000	20500	80100	80500	26000	107600	108000	31500
53100	53500	20600	80600	81000	26100	108100	108500	31600
53600	54000	20700	81100	81500	26200	108600	109000	31700
54100	54500	20800	81600	82000	26300	109100	109500	31800
54600	55000	20900	82100	82500	26400	109600	110000	31900
55100	55500	21000	82600	83000	26500	110100	110500	32000
55600	56000	21100	83100	83500	26600	110600	111000	32100
56100	56500	21200	83600	84000	26700	111100	111500	32200
56600	57000	21300	84100	84500	26800	111600	112000	32300
57100	57500	21400	84600	85000	26900	112100	112500	32400
57600	58000	21500	85100	85500	27000	112600	113000	32500
58100	58500	21600	85600	86000	27100	113100	113500	32600
58600	59000	21700	86100	86500	27200	113600	114000	32700
59100	59500	21800	86600	87000	27300	114100	114500	32800
59600	60000	21900	87100	87500	27400	114600	115000	32900
60100	60500	22000	87600	88000	27500	115100	115500	33000
60600	61000	22100	88100	88500	27600	115600	116000	33100
61100	61500	22200	88600	89000	27700	116100	116500	33200
61600	62000	22300	89100	89500	27800	116600	117000	33300
62100	62500	22400	89600	90000	27900	117100	117500	33400
62600	63000	22500	90100	90500	28000	117600	118000	33500
63100	63500	22600	90600	91000	28100	118100	118500	33600
63600	64000	22700	91100	91500	28200	118600	119000	33700
64100	64500	22800	91600	92000	28300	119100	119500	33800
64600	65000	22900	92100	92500	28400	119600	137600	33900
65100	65500	23000	92600	93000	28500	137700	138600	33800
65600	66000	23100	93100	93500	28600	138700	139600	33700
66100	66500	23200	93600	94000	28700	139700	140600	33600
66600	67000	23300	94100	94500	28800	140700	141600	33500
67100	67500	23400	94600	95000	28900	141700	142600	33400
67600	68000	23500	95100	95500	29000	142700	143600	33300
68100	68500	23600	95600	96000	29100	143700	144600	33200
68600	69000	23700	96100	96500	29200	144700	145600	33100
69100	69500	23800	96600	97000	29300	145700	146600	33000
69600	70000	23900	97100	97500	29400	146700	147600	32900
70100	70500	24000	97600	98000	29500	147700	148600	32800

Liite 5

2 (3)

GRUNDAVDRAG 2012

Bilaga 1

Tax. ink från	Tax. ink till	Grundavdrag	Tax. ink från	Tax. ink till	Grundavdrag	Tax. ink från	Tax. ink till	Grundavdrag
148700	149600	32700	203700	204600	27200	258700	259600	21700
149700	150600	32600	204700	205600	27100	259700	260600	21600
150700	151600	32500	205700	206600	27000	260700	261600	21500
151700	152600	32400	206700	207600	26900	261700	262600	21400
152700	153600	32300	207700	208600	26800	262700	263600	21300
153700	154600	32200	208700	209600	26700	263700	264600	21200
154700	155600	32100	209700	210600	26600	264700	265600	21100
155700	156600	32000	210700	211600	26500	265700	266600	21000
156700	157600	31900	211700	212600	26400	266700	267600	20900
157700	158600	31800	212700	213600	26300	267700	268600	20800
158700	159600	31700	213700	214600	26200	268700	269600	20700
159700	160600	31600	214700	215600	26100	269700	270600	20600
160700	161600	31500	215700	216600	26000	270700	271600	20500
161700	162600	31400	216700	217600	25900	271700	272600	20400
162700	163600	31300	217700	218600	25800	272700	273600	20300
163700	164600	31200	218700	219600	25700	273700	274600	20200
164700	165600	31100	219700	220600	25600	274700	275600	20100
165700	166600	31000	220700	221600	25500	275700	276600	20000
166700	167600	30900	221700	222600	25400	276700	277600	19900
167700	168600	30800	222700	223600	25300	277700	278600	19800
168700	169600	30700	223700	224600	25200	278700	279600	19700
169700	170600	30600	224700	225600	25100	279700	280600	19600
170700	171600	30500	225700	226600	25000	280700	281600	19500
171700	172600	30400	226700	227600	24900	281700	282600	19400
172700	173600	30300	227700	228600	24800	282700	283600	19300
173700	174600	30200	228700	229600	24700	283700	284600	19200
174700	175600	30100	229700	230600	24600	284700	285600	19100
175700	176600	30000	230700	231600	24500	285700	286600	19000
176700	177600	29900	231700	232600	24400	286700	287600	18900
177700	178600	29800	232700	233600	24300	287700	288600	18800
178700	179600	29700	233700	234600	24200	288700	289600	18700
179700	180600	29600	234700	235600	24100	289700	290600	18600
180700	181600	29500	235700	236600	24000	290700	291600	18500
181700	182600	29400	236700	237600	23900	291700	292600	18400
182700	183600	29300	237700	238600	23800	292700	293600	18300
183700	184600	29200	238700	239600	23700	293700	294600	18200
184700	185600	29100	239700	240600	23600	294700	295600	18100
185700	186600	29000	240700	241600	23500	295700	296600	18000
186700	187600	28900	241700	242600	23400	296700	297600	17900
187700	188600	28800	242700	243600	23300	297700	298600	17800
188700	189600	28700	243700	244600	23200	298700	299600	17700
189700	190600	28600	244700	245600	23100	299700	300600	17600
190700	191600	28500	245700	246600	23000	300700	301600	17500
191700	192600	28400	246700	247600	22900	301700	302600	17400
192700	193600	28300	247700	248600	22800	302700	303600	17300
193700	194600	28200	248700	249600	22700	303700	304600	17200
194700	195600	28100	249700	250600	22600	304700	305600	17100
195700	196600	28000	250700	251600	22500	305700	306600	17000
196700	197600	27900	251700	252600	22400	306700	307600	16900
197700	198600	27800	252700	253600	22300	307700	308600	16800
198700	199600	27700	253700	254600	22200	308700	309600	16700
199700	200600	27600	254700	255600	22100	309700	310600	16600
200700	201600	27500	255700	256600	22000	310700	311600	16500
201700	202600	27400	256700	257600	21900	311700	312600	16400
202700	203600	27300	257700	258600	21800	312700	313600	16300

Tax. ink från	Tax. ink till	Grundavdrag		
313700	314600	16200		
314700	315600	16100		
315700	316600	16000		
316700	317600	15900		
317700	318600	15800		
318700	319600	15700		
319700	320600	15600		
320700	321600	15500		
321700	322600	15400		
322700	323600	15300		
323700	324600	15200		
324700	325600	15100		
325700	326600	15000		
326700	327600	14900		
327700	328600	14800		
328700	329600	14700		
329700	330600	14600		
330700	331600	14500		
331700	332600	14400		
332700	333600	14300		
333700	334600	14200		
334700	335600	14100		
335700	336600	14000		
336700	337600	13900		
337700	338600	13800		
338700	339600	13700		
339700	340600	13600		
340700	341600	13500		
341700	342600	13400		
342700	343600	13300		
343700	344600	13200		
344700	345600	13100		
345700	346600	13000		
346700		12900		

(Skatteverket 2012).

YKSITYISEN ELINKEINONHARJOITTAJAN VEROTUS RUOTSISSA VUONNA
2012

Liite 6

Intäkter	400.000
-Kostnader	-150.000
=Vinst	=250.000
-Schablonavdrag 25% (avdraget görs eftersom egenavgifterna är avdragsgilla)	-62.500
=Verksamhetens överskott	=187.500
-Grundavdrag (varierar med inkomsten)	-27.600
=Beskattningsbar förvärvsinkomst	=159.900
*Egenavgifterna (socialavgifterna) beräknas på verksamhetens överskott 28,97% (187.500 x 0.2897)	-54.319
*Den beskattningsbara förvärvsinkomsten beskattas med:	
Kommunalskatt ca 31 % varierar mellan kommunerna (159.900 x 0.31)	-49.569
Statlig skatt:	
20% på belopp över 384.600	
25% på belopp över 545.200	
Statlig skatt därmed 0 kr	
Skatter totalt	=103.888
Vinst	=250.000
Skatt	-103.888
Kvar efter skatt	=146.112
*Egenavgifterna beräknas alltid på verksamhetens överskott.	
*Kommunal och statlig skatt beräknas på den beskattningsbara inkomsten, dvs. verksamhetens överskott reducerad med ett grundavdrag.	

(Verksamt företagsajten 2012c).